

1971 டிசம்பர் 10]

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, namely, the strike of the 1,000 workers of Mahalakshmi Mills, Madurai demanding payment of minimum bonus, for the years 1965 to 1969, from 20th October 1971.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, மதுரை மகாலட்சுமி முற்பகல் ஆலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் உடன்பாட்டை ஒப்புக்கொண்டு வேலைக்கு 10-30 திரும்பினர் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு வார காலம் வேலை நிறுத்தம் செய்ததில் தொழிலாளருக்கு கிடைக்கவேண்டிய போனஸ் பின்னால் கிடைக்கும் என்ற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வேலைக்கு சென்று இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் தொழிலாள அமைச்சர் இங்கு இல்லாமல் இருந்ததால், வேறு அமைச்சர் தலையீட்டின் காரணமாக பிரச்சனை சீக்கிரம் முடிந்தது. இப்பேர்ப்பட்ட தகராறுகள் வருகிறபோது, மற்ற அமைச்சர்கள் தலையிட்டு உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபோலவே நாங்கள் அந்த முறையை பின்பற்றி வருகிறோம். தொடர்ந்து அந்த முறை பின்பற்றி வரும்.

(5) அறிவிப்பு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் காக (அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி செனெட்) மூவருடைய பெயர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்படவேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஒத்திருப்பதால், அதாவது மூன்று என்பதால், திரு. எம். செல்வராஜ், திரு. பொன் சொக்கலிங்கம், திரு. க. சுப்பு ஆகிய மூன்று வேட்பாளர்களும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக்கு முறைப்படி தேர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

(6) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான மின் வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கைமீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மின் வாரிய அறிக்கையை பார்க்கும்போது மிகவும் மகிழ்ச்சித் தரக்கூடிய அறிக்கையாக இருக்கிறது. மிகவும் சிறப்பான முறையில் அந்த நிர்வாகம் செயல்படவேண்டும். அந்த நிர்வாகத்திடம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து நம் நாட்டிலே உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் இருக்கும் எல்லா கிராமப் பகுதிகளுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்தாகிவிட்டது. மதுரை மாவட்டம், ஆற்காடு மாவட்டம் இவற்றிற்கு மின்சாரம் கொடுத்தாகி விட்டது. இன்னும் பல கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்க முழு முயற்சி அவர்கள் எடுத்துக்

[திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன்] 1971 டிசம்பர் 10]

கொண்டதால் அந்தக் கிராம மக்கள் வசதி உயர உதவி செய்துள்ளது. இதனால் கிராம மக்கள் பலவித நன்மை அடைந்துள்ளார்கள். விவசாய உற்பத்தி அதிகம்கூட, மின்சார பம்புகள் அதிகம் ஏற்பட வசதிகள் பெருகவும் நாம் நாட்டில் அத் தொழில்கள் அமையப்போகிறது. இன்னும் ஏற்கெனவே மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு பல கிராமங்களில் தெரு விளக்கு போடாதபடி இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தக் கிராமங்களில் தெரு விளக்குகள் போடவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில், ஆந்திரா 12 பைசா, அஸ்ஸாம் 14 பைசா வீதம் மின்சாரத்தை விநியோகம் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். ஆனால் கேரளாவில் மட்டும் 3 பைசாவுக்கு மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் $8\frac{1}{4}$ பைசாவுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். அந்த அளவிலே மின்சார வாரியத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

தவிர, மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக மின்சாரக் கட்டுகள் இல்லை. அதனால் பல தொழிற்சாலைகள் மின்சாரம் பெற்று பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை, ஷிப்டு இல்லை என்றப் பிரச்சனைக்கு இடம் தராமல் மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறதை நாம் பாராட்டத்தக்க விதத்திலே நிர்வாகத்தை, மின்சார வாரியம் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது.

4,000 மெகவாட் உற்பத்தியை 6,000 ஆக வளர்ச்சியைக் காண்பித்தார்கள். அப்போது கிராமங்கள் 25,000, இப்போது 40,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. எல்லா கிராமங்களிலும் பம்பு செட்டுக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் அயல்நாடுகளில் நாம் பார்த்த ஒரு இடத்திலே ஏராளமாக விளக்குகள் அலங்கரிக்கப்படும்போது, மின்சாரம் ஏதாவது கெட்டுவிடக்கூடாது என்று குறிப்பிடப்பட்டபோது, அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 60 ஆண்டுகளிலே அந்தப் பேட்டையில் மின்சாரம் 'பெயிண்டிங்' இல்லை என்று. அந்த நிலை நம் நாட்டிலும் ஏற்படவேண்டும். இதில் கவனம் செலுத்தி காரியங்கள் புரட்சி கரமாக, பகமைப் புரட்சி போன்றவைகளில் செயல் படுகிறோமே, அந்த மூறையில் இனிமேல் நம் நாட்டில் எலக்ட்ரிக் ஃபால்ட் ஏற்படாது என்று அதைச் செய்து, இதைச் சிறப்பாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. நாகராஜன் : தலைவரவர்களே, நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சிரிய தலைமையிலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஓ. பி. ராமன் அவர்களின் சிறப்பான செயலாற்றும் தன்மையாலும், மின்சார வாரியத்தின் பல்வேறு ஆக்கப்பணிகளாலும் இருண்டு நிடந்த தமிழர் இல்லமெல்லாம் இன்று ஒளிமயமாகத் திகழ்வதைக் காண்கிறோம். நீர் நிலை மின் நிலையங்கள் மூலம் பெறப்படும் மின்சாரத்தை ஒரே சீராக வழங்க இயலாது என்பதாலும், மழை யின்மை போன்ற காரணங்களால் மின்சார வெட்டுகள் செய்யவேண்டும் என்பதாலும் வெப்ப, அணு மின் நிலையங்களை அதிக அளவில் இந்த அரசு அமைக்க முயல்வது மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும். இதுபோன்று வெப்ப, அணு மின் நிலையங்கள் அமைக்கப்படும்போது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம் கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு மூலம் இந்த வெப்ப அணு மின் நிலையங்கள் அமைப்பட்டால் அங்கிருந்து நாம்

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. க. நாகராஜன்]

மின்சாரத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கிருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்தை மற்ற மாநிலங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையே கூட உருவாகலாம். இதைத் தவிர்க்க இனி அமைக்கப்படும் வெப்ப, அணு மின் நிலையங்களை மத்திய அரசின் நிதி உதவியுடன் மட்டும், நம்மால் அமைக்கப்பட்டு, நமது நிர்வாகத்திலே இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மூடிக் கிடக்கும் பழைய வெப்ப மின் நிலையங்களை, சமயநல்லூர் நிலையம் போன்றவற்றை, அவற்றின் உற்பத்தி சக்தியை அதிகப்படுத்தி, நிர்வாக அமைப்பின் முன்னேற்றங்களையும் கருவி களையும், அமைப்புகளையும்கூட முன்னேற்றம் செய்து செயல்படுத்த வேண்டும். இதனால் வேலை வாய்ப்பும் பெருகும். மின்சார உற்பத்தியும் பெருகும்.

(மசுண்டியுமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை.)

அடுத்து மின் வெப்ப, அணு மின் நிலையங்களை அமைக்கும்போது சற்று அதிகம் செலவானால் கூட பொருட்படுத்தாது மிகவும் மின் தங்கிய பகுதியாகிய வட மதுரைத் தொகுதி போன்ற இடங்களில் அமைத்து, அங்கே வேலை வாய்ப்பு பெருகவும் தொழில் வளம் பெருகவும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் மின் வசதியை விரைந்து அதிகரிக்கும்பொருட்டு நிதி வருவாயைப் பெருக்க கிராமக் கடன் (ரூரல் டிபன்சர்) திட்டம் ஏற்படுத்த துவது மிகவும் பாராட்டிற்குரியது. இதைப்போலவே (இண்டஸ்ட்ரியல் டிபன்சர்) தொழில் கடன் திட்டம் ஒன்றும் மின்சார வாரியத்தால் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும். சிலவகையான சிறு தொழில் நிறுவனங்களை அமைக்க விரும்பு வோர்கள் மின்சாரத்தைத் தங்கள் தொழிற்சாலைக்கு உள்ளே கொண்டுபோவ தற்கு முன், விலை உயர்ந்த டிரான்ஸ்பார்மர், பவர் கெபாசிடர் போன்ற கருவிகளை வாங்க வேண்டியுள்ளது. இவைகளின் விலை அதிகம் என்பதால் அவை அந்த சிறு தொழில் அமைப்பாளர்களை மிகவும் பாதிக்கிறது. முதலீட்டில் பெரும்பகுதி இதற்காகச் செலவிட வேண்டியுள்ளது. இந்த (இண்டஸ்ட்ரியல் டிபன்சர்ஸ்) மூலம் திரட்டப்படும் பணத்தைக் கொண்டு (டிரான்ஸ்பார்மர், பவர் கெபாசிடர்) போன்ற கருவிகளை வாரியம் வாங்கி, அவற்றை சிறு தொழில் அமைப்பாளர்களுக்கு வாடகைக்கோ, தலையை முறையில் விலைக்கோ அளித்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, பெரும் தொழில் நிறுவனங்கள், தாரங்கதாரா கெமிகல்ஸ் போன்றவைகள் மிகமிகக் குறைந்த விலையில் மின்சாரத்தைப் பெறுகின்றன. அந்த நிறுவனங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க ஆகும் கட்டுமானச் செலவு குறைவு. உயர் அழுத்தத்தில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அதே அழுத்தத்தில் பெரும் கருவிகளின் உதவியின்றி வழங்கப்படுகின்றது. எனவே விலையும் குறைவாக வசூலிக்கப்படுகிறது. என்றாலும் பெருந்தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு காரணம் என்றாலும், இந்தச் சலுகை தொடர்ந்து பலப்பல ஆண்டுகளாக அந்த நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப் படுவதைக் காட்டிலும் முதல் சில ஆண்டுகள் மட்டிலும் அந்தச் சலுகைகளை அளித்து, அந்த நிறுவனங்கள் நல்ல லாபம் பெறும் நிலை வந்தவுடன் அதிக விலையை வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுபோன்ற சலுகைகளை சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. நாகராஜன்]

[1971 டிசம்பர் 10]

கிராமப்புறங்களில் மின் விசையேற்றங்களுக்கு இணைப்பு வழங்கும்போது, வரும் விண்ணப்பங்களை சிக்கனமில்லாதவை (அள்ளக்கொடுக்கல்) என்று எதையும் ஒதுக்கிவிடாமல், சில சிற்றூர்களுக்கு தெரு விளக்குப் போடுவதற்கான திட்டங்கள் சிக்கனமில்லாதவை என்றாலும் கூட அதைப் பொருட்படுத்தாது இணைப்புகள் வழங்குவதுபோல விசையேற்றங்களுக்கும் இணைப்பு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதற்காக டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களை அமைக்கும்போது சிலபல காரணங்களால் அவை ஓவர் லோடாகி விடுகின்றன. ஒரு டிரான்ஸ்ஃபார்மர் மூலம் பல விசையேற்றங்கள் இணைக்கப்பட்டாலும் ஒரே சமயத்தில் எல்லா விசையேற்றங்களையும் இயக்க முடிவதில்லை. அப்படி இயக்கினால் மோட்டார்கள் எரிந்து விடுகின்றன. இணைப்பும் அறுந்து விடுகிறது. இணைப்பு எங்கே அறுந்துவிடுகிறது என்று அலுவலர்கள் தேடிச் சுண்டுபிடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உள்ளது.

இதைத் தவிர்க்க டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களை அதிகச் சக்தி உள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும். அதிக எண்ணிக்கையிலும் அமைக்கவேண்டும். 'எயர் சர்க்கியூட் பிரேக்கர்' என்ற ஒரு அமைப்பை மற்ற மாநிலங்களில் அமைப்பது போல் தமிழ்நாட்டிலும் டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களில் அமைத்துவிட்டால் மோட்டார்கள் எரிவது தவிர்க்கப்படும். அப்படிச் செய்தால் அலுவலர்களும் எங்கே அறுந்து போயிருக்கின்றது என்று தேடிப் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த எயர் சர்க்கியூட் பிரேக்கர் அமைப்பிலேயே சரிசெய்து விடலாம். அதனால் அலுவலர்கள் குறைந்த நேரத்தில் இணைப்பை மீண்டும் ஏற்படுத்தி விடுவார்கள்.

நான் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அரசின் மின்சார வளர்ச்சிப் பணி வளர்க என்று கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்கிற வேண்ணேச்சாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நமது பேரவையில் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் 1971-72-ம் ஆண்டு மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார நிதி நிலை அறிக்கை மிகமிகப் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். பன்மைக்காலங்களைவிட நம்முடைய காலத்தில் அதிகமாக மின் தொடர்புகள்—எங்கு பார்த்தாலும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகின்ற ஒரு நிலையைக் காணுகின்ற வாய்ப்பை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த மின்சாரத்துறை வேகமாகவும், சிறப்பாகவும் செயல்படுகிற நேரத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த மின்சார இலாகாவிலே உள்ள சில அலுவலகங்கள் இரண்டு, மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து செயல்படுகின்றன. மின் இணைப்பு கொடுக்கின்ற பிரிவு கட்டுமானப் பிரிவு என்றும், மற்றொன்று கமர்ஷியல் டிப்பார்ட்மென்ட் அதாவது வருமானப் பிரிவு என்றும், இவைகளை பராமரிக்கக்கூடியப் பிரிவு 'ஆப்பரேஷன்ஸ் அண்ட் மெயின்டனன்ஸ்' அதாவது பராமரிப்புப் பிரிவு என்றும் மூன்று பிரிவுகளாக தமிழகத்திலே மின்சார இலாகா செயல்பட்டு வருகிறது.

1971 டிசம்பர் 10] [திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்றிற வெள்ளைச்சாமி]

தெரு விளக்குகள் போடும் பணி கட்டுமானப் பிரிவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் விசையேற்றங்களுக்கு இணைப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் வருமானப் பிரிவுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கே போனால் 'ஓ அண்ட் எம்' அதாவது பராமரிப்புப் பிரிவிலே பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள். டிவிஷனல் எஞ்சினியர் அதாவது கோட்டப்பொறியாளரிடம்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. விவசாயிகளும் பொதுமக்களும் கோட்டப்பொறியாளரைத் தொடர்பு கொள்ளவேண்டுமானால் போய்வர அதிகச் செலவாவது மட்டுமல்ல, காலதாமதமும் ஆகிறது. ஆகவே, என்னுடைய கோரிக்கையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மூன்று, நான்கு இடங்களிலே செயல்பட்டு வருகின்ற அலுவலகங்கையெல்லாம் ஒரே டிவிஷனாக மாற்றி, ஒரே இடத்தில் அமைத்தால் விவசாயிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் தொடர்பு கொள்ள துலபமாக இருக்கும்; செலவு குறையும்; கால தாமதமும் தவிர்க்கப்படும். அவர்களுடைய கஷ்டமும் நீங்கும். இதை மின்சார வாரியம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தெரு விளக்குப் போடப்படுகிறது. டிப்யூட் லைட்களைப் போட்டு மின் இணைப்பு கொடுத்து விடுகிறார்கள். அங்கே போதுமான பலர் உள்ள டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களை அமைக்காமல் குறைந்த வோல்டேஜ் டிரான்ஸ் ஃபார்மர்களை வைக்கிறார்கள். விளக்குகளே சரியாக எரியாத நேரத்தில் மற்ற உபயோகங்களுக்கு எப்படி இறியிருந்து மின்சாரம் சப்ளை செய்ய முடியும்? முதலில் தெரு விளக்கு மட்டும் போடுகிறார்கள். பின்னால் விவசாயப் பெருங் குடும்பங்கள் பம்புசெட்டுகள் அமைத்துவிட்டு, மின் இணைப்புக் கேட்டால் இப்போது போதுமான வோல்டேஜ் இல்லாததால் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க வசதி இல்லை என்று சொல்லி காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே ஒரு ஊரிலே தெரு விளக்குகள் போடுகிற அதே நேரத்தில், பம்புசெட்டு களுக்கும் மின் இணைப்புக் கேட்டு கோரிக்கை வந்தால் தயவுசெய்து உடனடியாக அதற்கும் சேர்த்து மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஊராட்சிகளிலும், பேரூராட்சிகளிலும் தெருக்களிலே ஏராளமான குழல் விளக்குகளை, அதாவது டிப்யூட் விளக்குகளைப் போடுகிறார்கள். மாலை 5 மணிக்கு லைட் ஸ்விச்சை ஆன் செய்தால் ஒளி தெரிவதில்லை. இரவு பத்து மணிக்குத்தான் விளக்குகள் எரியத் தொடங்குகின்றன. ஏன் இப்படி எரிகிறது என்று கேட்டால் வோல்டேஜ் கம்மி. போதுமான மின்சாரம் வரவில்லை. அதனால்தான் ஸ்விச் போட்டவுடன் எரியவில்லை; நேரம் கழிந்து சோக் குடான பின்னால் எரிகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு, ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சிங்கிள் ஃபேஸ் லைன், டபிள் ஃபேஸ், லைன்களையெல்லாம் மாற்றி, எல்லா இடங்களிலும் மூன்று ஃபேஸ் லைன்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேரூராட்சிகளிலும், ஊராட்சிகளிலும் தெரு விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டு, மாதம் இவ்வளவு என்று மின்சார வாரியம் ஊராட்சிகளிடமிருந்து வருலித்துக் கொள்கிறது. ஆனால் போட்ட விளக்குகள் சரியாக எரிகின்றனவா என்பதை பரிசீலனைச் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. வோல்டேஜ் குறைவினால் டிப்யூட்

[1971 டிசம்பர் 10 [திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்ஓர வெள்ளைச்சாமி]

விளக்குகள் எரியாமலிருந்தால், அந்த இடத்தில் பல்புகளும் கெட்டுவிடுகின்றன. அவற்றை மாற்றிவிட்டு, இன்ன பல்புகளைப் பொருத்தினால் எரியும். ஆனால் அதைச் செய்வதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு அதிகாரமில்லை. அந்தப் பொறுப்பு மின்சார வாரியத்தையே சார்ந்ததாக இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு முன் போலவே ஊராட்சிகளிடமிருந்தால், அவர்கள் அங்குள்ள பணியாளர்களைக் கொண்டே வேகமாக இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதோடு, ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலுமுள்ள தெரு விளக்குகளுக்குச் சேர்த்து ஒரு மீட்டர் பொருத்திவிட்டால், அவர்கள் எவ்வளவு மின்சாரம் செலவாகியிருக்கிறதோ அதற்குரியக் கட்டணத்தைச் செலுத்திவிடுவார்கள். இந்தக் கோரிக்கையையும் பரிசீலனைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தமிழகத்திலே நமது அரசாங்கம் புரட்சிகரமான விவசாயத் திட்டத்தை உருவாக்கி வருகிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் அதற்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்குச் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. விவசாயத்திற்காகப் பம்புசெட்டுகளை அமைக்கிறார்கள். பம்புசெட் அமைக்கும்போது அவர்களுக்கு மூன்று குதிரை வேகம், ஐந்து குதிரை வேகமுள்ள பம்புசெட்டுகள் தேவையானவையாக இருக்கும். மின் பல முயற்சிகளால் கிணற்றில் தண்ணீர் அதிகம் ஊற்று ஏற்படுகிறது. அதிக ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமானால் முன் அமைக்கப்பட்ட பம்பு செட்டுகளை விட இரண்டு அல்லது மூன்று குதிரை வேகம் அதிகமான மோட்டார்களை அமைக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படி அமைக்கக்கூடியச் சந்தர்ப்பத்திலே அவைகளுக்குத் தேவையான மின்சார சப்ளை கிடைப்பதில்லை. மின்சார வாரியத்தோடு தொடர்புகொண்டு போதுமான மின்சார சப்ளை கிடைப்பதற்கு அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

குதிரை வேகத்தை விவசாயிகளே விரும்பி அதிகப்படுத்த முன்வருவார்களானால் உடனுக்குடன் அவ்வாறு மாற்றித்தருவதற்கு இளம்பொறியாளருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இன்னும் பம்புசெட்டுகளுக்கு நாம் அதிகமாக சலுகை கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் நாம் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். குறிப்பாக, தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை என்றால் உடனுக்குடன் மின்சாரத் துறையினர் எப்படி பழுது பார்த்துக் கொடுக்கிறார்களோ, அப்படி மின்சார பம்புசெட்டுகள் பழுது பட்டாலும் ரிப்பேர் செய்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். இன்றைக்குப் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உடனுக்குடன் தெரிவித்தாலும் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்பதுதான் இன்றைய நிலைமை.

இன்றைக்கு கமலை கட்டி இறைக்கின்ற பழக்கமே நின்றவிட்டது. பயிர்களுக்கு நான்கு நாட்கள் மோட்டார் இறைவை இல்லை என்றால் நிலம் காய்ந்து பயிர் செத்துவிடும். ஆகவே உடனுக்குடன் மின்சார மோட்டார் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உதவியாக அவற்றை முறையாகப் பழுதுபார்த்து செயல்படுத்தி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளின் நலன்தான் முதலில் கவனிக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகள் நலன் என்கிறபோது—மற்ற, மற்ற தொழில் துறையில் உள்ளவர்களிடையே ஒரு யூனிட் ஒற்றுமை இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை உடனுக்குடன் செய்துகொள்கிறார்கள்.

1971 டிசம்பர் 10] [திரு. காதர் பாஷா என்ற வெண்சாமி]

ஆனால் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அத்தகைய ஒரு ஒட்டுமொத்தமான உறவு இல்லை. பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருந்தாலும் கலந்து உறவாடுவதில்லை. ஆகவே அரசுதான் விவசாயிகள் விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கரை காட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்—மதிப்பீட்டு அனுமதி முறைகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். 3,500 ரூபாய் வரை உதவிப் பொறியாளர் அனுமதிக்கலாம் என்றால்—அதை ஐந்து ஆயிரம் வரை உதவிப் பொறியாளரே அனுமதிக்கலாம் என்பதாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3,500-க்கு மேற்பட்டவைகளுக்கு கோட்டப் பொறியாளரின் அனுமதி வேண்டும் என்கிற போது அங்கே போய்வருவதில் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, மதிப்பீடு அனுமதியின் கீழ் வரம்பை உயர்த்தித் தந்தருவது நல்ல பலன் தரும் என்கிற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. மின்சாரத் துறையினர் விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளும் உடனுக்குடன் அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை வைத்து, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தி. பொன்னுமலை: இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மின்சார வாரிய நிதி நிலைக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குாங்கு தன் குட்டிகளை வயிற்றில் கட்டிக்கொண்டு மாம் ஏறுவதைப் போல் மின்சார வாரிய ஊழியர்கள் மழைக்காலங்களிலும் மின்சாரக் கம்பத்தின் மீது வேண்டிய சாமான்களை தம் வயிற்றில் கட்டிக் கொண்டு ஏறி வேலை செய்வதை கிராமப்பகுதிகளில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதற்காக மின்சார வாரிய ஊழியர்களையும், மேல் அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனாலும் தற்போது மின்சார வாரியத்திலே ஐந்து லட்சத்திற்கு மின்சார பம்பு செட்டுகள் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஏறக்குறைய 7½ லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கோரி வந்திருக்கும் விண்ணப்பங்களே கையில் இருக்கும். இப்போது கொடுத்துப்போகிற வேகத்தில் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட நம்முடைய கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து இன்னும் வேகமாக பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கும் வேலையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல என்பகுதியில் 150 கே.வி. டிரான்ஸ்பார்மர் கொடுப்பது அரிதாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற 100 டிரான்ஸ்பார்மர்கள் எங்களது மேட்டூர் சிஸ்டத் திற்கு உடனடியாகத் தேவையாக இருக்கிறது. அவற்றை அங்கே கொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். அந்த டிரான்ஸ்பார்மர்களை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி, ரோடு வசதி ஏற்படுத்திவிட்டால் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். இப்போது என்னுடைய தொகுதியில், வறட்சியால் பல கிராமங்கள் பாதிக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக வாழைபாடி, காரிப்பட்டி, பனமருத்துப்பட்டி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் மூலம் விவசாயி

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1971 டிசம்பர் 10]

களுக்கு அடி கிணறு வெட்ட பத்தாயிரம் ரூபாய்வரை கடனாக அளிக்க முன்வர வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் வெள்ளாளருண்டம் கிராமத்தில் 8 லட்சம் ரூபாயில் அணைகட்ட உத்தரவிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இருக்கிறது. வேலை துவங்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர்க்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : 1971-72-ஆம் ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீதி விளக்குகளுக்கு ஊராட்சி மன்றங்கள் சார்பாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பெரும்பாலான ஊராட்சி மன்றங்களில் போதுமான நிதி வசதியில்லை. ஆகவே, மின்சார இலாக்காவே அந்தப் பணத்தை ஈடுகட்டித் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். மேலும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஓரத்த நாட்டு மலைப்பகுதியில் ஆண்டிப்பட்டியைச் சுற்றிலும் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கேட்டால் 71 டிசம்பருக்குள் அரசாங்கத்தின் அறிவிப்புப்படி தெரு விளக்குகளுக்கு கொடுத்துவிட்டுத்தான் பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-00 அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம் வந்து மின்சார வாரியத்திற்கு அழைத்துச் சென்று மின் இணைப்பு வாங்கித் வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. நாம் போய், எ.இ., அல்லது டி.இ.இ. அவர்களைக் கேட்டால், 'முயற்சி செய்கிறோம்' என்றுதான் சொல்கிறார்கள். காரியங்கள் உடனடியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. புத்த நெருக்கடி நேரத்தில் விவசாயிகளின் பம்புசெட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்புத் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகள் பல்புகள் சரியாக எரியவில்லை, இருபது வார்ட்ஸ் இரண்டாகப் போடுகிறார்கள். ஸ்டார்ட்டர் கிடைப்பதில்லை, சில இடங்களில் ஒரு விளக்கு ஆறு மாத காலவரையிலும் எரியாமல், கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலைமைகளை வெல்லும் போக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உழி செய்ய வேண்டும்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

குறிப்பாக, கிணறு வெட்டி, பம்பு செட் வைக்க மின் இணைப்புக் கேட்டால் தாமதமின்றி மின் இணைப்புத் தரவேண்டும். சில இடங்களில் மின் இணைப்புத் தராததில் வீணாக காலம் கடத்துகிறார்கள். ஆனால் பெரியாறு, வைகையாறு கரைகளின் ஓரங்களில் இருக்கிற பெரிய பணக்காரர்கள் மின் இணைப்பு வேண்டுமென்றால், உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். பட்டா நிலங்களில் கிணறு வெட்டி மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். டிரான்ஸ்பார்மர் போன்றவை சரியான நிலையில் இல்லாததால், பம்பு செட் எரிந்துவிடுகிறது. ஆகவே, அவற்றை யெல்லாம் மாற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 10]

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் மீது சமர்ப்பித்த அறிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தெருவிளக்கு பற்றியது. தெரு விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பெற்றிருக்கின்ற மகத்தான வெற்றியை அத்தனைபேரும் பாராட்டுகின்ற அளவிற்கு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது. 1972-க்குள் அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புத் தரப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில், 'இது நடக்குமா?' என்ற கேள்வி கேட்டவர்கள்கூட பாராட்டும் அளவிற்குத் திட்டம் இன்றைக்கு நடைபெற்று வருகிறது. மத்திய அரசேகூட கண்டு வியக்கிறது. இம்மாதிரி யான ஒரு திட்டத்தை நாமும் ஆரம்பித்து, ஒரு பத்தாண்டுகளுக்குள் 60 சதவிகித அளவைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்று திட்டத்தை ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் செயல்படுத்துகிற நிலைமையில் நாம் நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம், நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் தெரு விளக்கைப் பாராட்டியதோடு, விவசாயத்திற்கு மேலும் மின் இணைப்பு தர வேண்டுமென்று கூறினார்கள்.

தெருவிளக்கைப் பொறுத்தமட்டில், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோமே அதுபோல விவசாயத்திற்கான மின் இணைப்புத் தருவதற்கு ஐந்தாண்டுக் காலம் என்று ஒரு கால அளவு வைத்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், அதுவும் பூர்த்தியாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்தில் எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்தக் கிராமத்தில் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன, எத்தனை கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கேட்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது, எத்தனை கிணறுகளுக்கு இன்னும் மின் இணைப்புத் தரவேண்டும் என்கிற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு காரியங்கள் செய்தால், விரைவில் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு செய்து தர முடியும். விவசாயிகளுக்கு மூன்னுரிமை தருவதன் மூலம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதில் ஏறத்தாழ 84 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலைபில்லாத தினடாட்டத்தை ஓரளவுக்குப் போக்குவதற்கு மின்சார வாரியம் உதவியாக இருக்கிறது. படித்தவர்களாக இருந்தாலும், படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கும் இந்த வாரியம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. எவ்வளவோ பேர் தினக் கூலியாக இருந்து வேலைகளையெல்லாம் செய்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு—ஓரளவுக்கு—மற்ற இலாகாக்களைவிட அதிகமாக, மற்றவர்களும் பாராட்டுகின்ற அளவிற்கு நல்ல ஊதியத்தை மின்சார வாரியம் தந்துகொண்டிருக்கிறது. டி.சி.எல். கூலிகளுக்கு நகர ஈட்டுப்படி 5 காசு கூட்டிக் கொடுத்ததை இங்கே பாராட்டினார்கள். தினக் கூலியைப் பொறுத்தமட்டில், அந்தவேலைக்காக படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் எல்லோரும் சட்டசபை உறுப்பினர்களிடத்தில் படைபெய்ந்து வருகிறார்கள். இன்னும் இந்த வாரியத்தில் 20 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர முடியும் என்றார்கள். இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை வைத்து, அதில் சட்டசபை உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து, ஒரு கமிட்டி அமைத்தால் வேலை இல்லாதவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு மிக்க உதவியாக இருக்கும்.

[திரு. ப. முத்துசாமி]

[1971 டிசம்பர் 10]

அடுத்தபடியாக, தெருவிளக்குகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் இதுபற்றி பல கருத்துக்கள் வழங்கப் பட்டன. ஒவ்வொரு மீட்டருக்கும் குறைந்தபட்சம் 1,000 யூனிட் ஓட வேண்டும். மின்சார பல்புகளை மாற்றுவதற்கான செலவினங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் தனி மீட்டர் பொருத்தப்படவேண்டும். மின்சார விளக்குகளைப் போடுவதற்கும் ஊராட்சி மன்றம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும், தனி ஆட்களை வைத்து செலவுகளை ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிறிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இம்மாதிரியான செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. சில இடங்களில் இரண்டு மூன்று மீட்டர்கூட வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மீட்டருக்கு ஆயிரம் யூனிட் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் கஷ்டம் ஏற்படும். மினிமம் எவ்வளவு ஓட வேண்டுமென்பதை நீக்க வேண்டும். இவர்கள் இவ்வளவு தொகையைக் கட்ட வேண்டும், அதற்கு மேல் ஆகின்ற தொகையை துறையே கட்ட வேண்டுமென்கிற நிலைமையை வைக்க வேண்டும். தெருவிளக்குகளைப் போடுவது, அணைப்பது போன்ற வேலைகளை மின்சார ஊழியர்கள் பொறுப்பிலே விட வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டுமென்ற நிலைமை கூடாது. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டாலும் டீயூப் லைட்டுகள் வாங்குவது என்றால், துறையின் விலையை விட அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, துறையினரே அதற்காகச் செலவு செய்துவிட்டு, ஊராட்சிமன்ற நிதியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீட்டர் வைத்து குறைந்தது என்ன வருகிறதோ அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிதி கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இதைபெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் 5 குதிரை சக்தி மோட்டார் என்று அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு மூன்று குதிரை சக்தியுடையதை ஒட்டலாம், அதேபோல ஏழு குதிரை சக்திக்கு அனுமதி பெற்று, ஐந்து குதிரை சக்தி மோட்டாரை ஒட்டலாம். ஆனால் இப்பொழுது ஏழு குதிரை சக்தி அனுமதி பெற்றால், அதற்கான கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டும். குறைந்த சக்தியுள்ள மோட்டாரை உபயோகப்படுத்தினாலும் அக்ரிமெண்டில் கண்டுள்ளபடிதான் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அக்ரிமென்ட் விதிமுறைகளை மிகவும் கண்டிப்பான முறையில் அமல்படுத்துகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. முதலில் குறைந்த சக்தியுள்ள மோட்டாரை வாங்கிக் கொண்டு, பின்னர் மிகுந்த சக்தியுள்ளதை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் முதலிலேயே மிகுந்த சக்தியுள்ள மோட்டாருக்கு அனுமதி பெறுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் இப்பொழுது அக்ரிமெண்டில் உள்ளபடி முழு கட்டணத்தை, குறைந்த அளவுக்காக கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விதிமுறைகளைத் திருத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பல இடங்களில் சிக்கல் இருக்கின்றது. லோன் பெறுகின்றவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக மின் இணைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினாலே கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியாகிய வேடசன்துறை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே அடிவெட்டுக்குத்தான் லோன் கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அடிவெட்டுக்குக்கூட மோட்டார் இருந்தால்தான்

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

உண்டு, மோட்டார் இல்லாத காரணத்தினாலே—மின் இணைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினாலே—அவர்கள் வங்கியிலிருந்து எந்த விதமான லோனையும் பெற முடியாமல் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்பட்டிருக்கிறது, அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே கோயிலூரில் சப்-ஸ்டேஷன் அமைக்க இருக்கிறார்கள். அப்படி அமைப்பதை விரைவில் அமைத் தால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மோட்டார்களுக்கு மின் இணைப்பு விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும் என்பதால் சீக்கிரத்திலேயே அதை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே நான் இன்னொன்றையும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டில் உள்ள விவசாயிகள் சிறப்பாக ஏழை மக்கள் பயன் அடையக்கூடிய முறையில் நம்முடைய அரசாங்கம் மின் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து—பவர் கட், மில்கன் ஓடவில்லை, விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமை இல்லாமல்—நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகின்றது. அதற்காக நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும் மின் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமானது கழிந்த பல ஆண்டுகளாக நமது நாட்டுக்குச் சிறந்த சேவையைச் செய்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங் களில் இந்த மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்தியை 1,070 மெகாவாட் ஆக உயர்த்திய சேவையை தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்தான் செய்தது என்பதை நாம் நினைவு செய்து கொள்ளவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட கால ஆரம்பத்தில் 156 மெகாவாட் ஆக இருந்த உற்பத்தி மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகு 1,070 மெகாவாட்டாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது அந்த உற்பத்தி பெருகிவருகிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது வேதனைப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நாட்டுக்குத் தேவையான உற்பத்தி ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உற்பத்தி குறைந்தது என்று சொன்னால் அது நம்முடைய நாட்டு பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக்கூறத் தேவை யில்லை.

இப்பொழுது ஒரு புதுத் திட்டத்தை அமைத்து நாட்டில் இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுப்பது என்று ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறது. கிராம மின்சாரத் திட்டம் என்பது இப்பொழுது ஏற்பட்ட திட்டமில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோதே நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தியடைவதற்குள்ளாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தது. அதன்படி காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்த மின்சாரத்தைப் பயன் படுத்தி அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்குக் கிராமங்களுக்கு விநியோகம் செய்து விளம்பரத்தைச் செய்வதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற கிராம மின்சார பூர்த்தி விழாக்கள் நடைபெறுவதைப் பார்க்கும்பொழுது ஏதோ மின்சாரமே 1967-க்குப் பின்பு இந்த அரசாங்கத்தால்தான் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இந்த நாட்டில் உள்ள கிராமங்களுக்கு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 டிசம்பர் 10]

விநியோகம் செய்யப்பட்டு பல கிராமங்களிலே பூர்த்தி விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற அளவுக்குத்தான் பூர்த்தி விழாக்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து நடைபெறுகின்றன என்பதை நினைக்கும்பொழுது வேதனைப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

இந்த நாட்டிலே சேஷவிலக் கொள்கையை முன்வைத்து தேவைபற்றி செலவுகளைச் செய்து விளம்பரத்திற்காகச் செய்வது சரியா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மேலவையிலே இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்த நேரத்திலே யாரோ செய்தார்கள், யாரோ வசதி படைத்தவர்கள் அந்த செலவுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். செட்டி ஆதாயமில்லாமல் ஆத்தோடு போகமாட்டான் என்று கிராம மக்கள் சொல்வார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கத்திலிருந்து நன்மையை எதிர்பார்த்துத்தான் வசதி படைத்தவர்கள் விழாக்களுக்குச் செலவு செய்கிறனர்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மேலவையிலே திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் விழாக்களை ஊதாரித்தனமாக நடத்துகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறுக்கிட்டு சமயநல்லூரிலே நடந்த விழாவிலே மதுரை நகரத்தை அவர்கள் ஒரு மலர் வெளியிட்டார்கள். அந்த விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள், ஊதாரித்தனம் ஒன்றுமில்லை. ஒரு பைசா கூட அரசாங்கப் பணமோ, வாரியத்தின் பணமோ செலவு செய்யப்படவில்லை, மலர் வெளியிட்டு வந்த பணத்திலே இருந்து செலவு செய்யப்பட்டது. இன்னும் அந்தப் பணத்திலே மீதிகூட வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் பேசும்பொழுது ஏதோ ஆதாயமில்லாமல் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஒரு பைசா கூட அரசாங்கப் பணம் செலவில்லாமல் நடைபெறுகிற விழாவை ஊதாரித்தனம் என்று சொல்லார்களானால் ஒரு லட்சம் செலவு செய்து அவர்கள் ஆட்சியில் விழா நடத்தியிருக்கிறார்களோ, அதை என்ன வென்று சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): ஊதாரித்தனமென்றால் எந்த விதமான ஊதாரித்தனம்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் சொல்லவில்லை, யாரோ சொல்லிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார்செய்தாலும் லாபம் இல்லாமல் செய்யமாட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து ஏதாவது நன்மை பெறலாம் என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்கிறார்கள். உற்பத்திகுறைகிறது என்று சொன்னால்

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கும்பொழுது அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து ஒரு பைசா கூட செலவு செய்யவில்லை, அந்த விழாவிற்கு மலர் வெளியிட்டதிலிருந்து பெற்ற பணத்தின்மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படி விளக்கம் அளித்தபிறகும் கூட உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது சரியா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். அந்த விளக்கத்திற்கு பின்னாலேயும் உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவது சரியல்ல. ஆதாயத்தோடுதான் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உள் நோக்கம் கற்பிப்பது மாதிரி இருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னால்

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. நா. வீராசாமி]

பார் செய்தார்கள் என்று நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் உள்நோக்கம் கற்பித்துக் கூறக்கூடாது. உள்நோக்கம் கற்பித்துக் கூறக்கூடாது என்று நம்முடைய பேரவை விதிகள் இருக்கின்றன. எனவே உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதேமாதிரி ஊட்டியிலே ஒரு விழா நடைபெற்றதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இப்படிப்பட்ட செலவுகள் எல்லாம் தேவையான செலவுகள்தான் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டிலே உள்ள வறுமையை ஒழிப்பதற்காகவும் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்காகவும் நல்ல திட்டங்களுக்குக் காகவும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்து பயன்படுத்தினால் நாட்டுக்கும் அது பயன்தரும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உற்பத்தி குறைகிறது என்று கூறினேன். உற்பத்தி குறைவதால் நாட்டில் உள்ள தொழில் வளம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. நான் ஒரு அறிக்கையைப் பார்த்தேன். நமது நாட்டில் 6% தொழில் வளம் இந்த ஆண்டு குறைந்து இருக்கிறது என்று அதில் நான் பார்க்க நேரிட்டது. மின் உற்பத்தி குறைவினால் விவசாய உற்பத்தியும் குறைவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு தொழில் வளம் குறையும்பொழுது நாட்டில் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. நாட்டில் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் பொழுது நிச்சயமாக நாம் எதிர்த்தோக்கியிருக்கும் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் வாய்ப்பு குறையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் வாய்ப்புகள் குறைகின்றன, தொழில் வளம் குறைகிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரேபொரு ஆலை, மணல் கம்பெனி இருக்கிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்குப் புதிதாக பிளாண்டையும் கூட ஆரம்பிக்க ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய் செலவில் மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு கழிந்த ஒரு ஆண்டுக்காலமாக இந்த அரசாங்கத்திடம் அந்தச் சாலைக்கு எந்த அளவில் மின்சாரம் தாமுடியும், எந்த அளவில் குறைந்த நிரக்கில் தாமுடியும் என்பதற்கு கழிந்த ஒரு மாதம் வரையில் பதில் வரவில்லை என்று என்னிடத்தில் நிர்வாகத்தினர் கூறினார்கள். நாம் நிச்சயமாக அந்த மணல் கம்பெனிக்கு குறைந்த ரேட்டில் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால் ஆபிராமியாம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கும் அந்த நிறுவனம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லாமல் அண்டை மாநிலமான கோளத்தில் அந்தத் தொழில் சாலைபை அமைத்துவிடும். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் பிரத்தியேகக் கவனம் செலுத்தி அதற்குக் குறைந்த விலையில் மின்சாரம் கொடுத்து அந்தத் தொழில் சாலைபை நமது மாநிலத்திலேயே அமைக்க வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நாம் இப்பொழுதும் கூட பற்றாக்குறைகளில்தான் இருக்கிறோம். இன்னும் அறிக்கையில், 1980-81-இல் 3,000 மெகாவாட் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று காணப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு முன்னெச்சரிக்கையாக நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லைபென்று சொன்னால் 1980-81-இல் நாம் நிச்சயமாக மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை நினைவில்கொண்டு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 டிசம்பர் 10]

பல்வேறு திட்டங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக உற்பத்தியைப் பேருக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் பாளியாறு திட்டம் இருக்கிறது. கோதையாறு திட்டத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக, கோதையாறு மின்சார திட்டமானது என் தொகுதியில்தான் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 100 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்புள்ள அந்தக் கோதையாறு மின்சார நிலையம் என் தொகுதியில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள குலசேகரம், ஆத்தூர், அரமண போன்ற பகுதிகளில் இன்றைக்கும் ஏறத்தாழ 9 மணிவரையிலும் மண்ணெண்ணெயைப் பயன்படுத்தித்தான் விளக்கேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மின்சார விளக்குகளை வெளிச்சம் கொடுப்பதில்லை. கேட்டால், டிரான்ஸ்மீட்டர்கள் போதுமானதாக இல்லை, டிரான்ஸ்மீட்டர்களை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வசதியும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் உற்பத்தி செய்கிறோம், என் தொகுதியில் உற்பத்தி நடக்கிறது, ஆனால் அதை நாங்கள் பயன்படுத்தத்தக்க அளவில் இல்லை என்று அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் மிகைபடக் கூறியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏறத்தாழ 5 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டு, கழிந்த பல ஆண்டுகளாக இல்லாத முறையில் கொடுக்கப்பட்ட போனஸ் என்று காணப்படுகிறது. இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில் 8-ம் 3-இல் ஒரு சதவிகிதம் போனசாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தில் சட்டம் நிறைவேற்ற இருக்கிறது. ஆனால் ஏதோ 4, 5 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டு, அரசாங்கத்தில் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாகப் பாராட்டுக்கு உரியதல்ல. மத்திய அரசாங்கமே எல்லா நிறுவனங்களிலும் தொழிலாளர்களுக்கு 8-ம் 3-இல் ஒரு சதவிகிதம் போனஸ் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கும்போது நம்முடைய அரசாங்கம் 5 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்படுவது பாராட்டிற்குரியதாக இல்லை. இதை மாற்றி அடுத்த ஆண்டில் 8-ம் 3-இல் ஒரு சதவிகிதம் கொடுத்தால் நிச்சயமாகப் பாராட்ட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

கடைசியாக, எங்கள் பகுதியில் பஞ்சாயத்துக்கள், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்றாக அறியும். அவைகள் செக்யூரிட்டி டெபாசிட் வைத்து கிராமப் பகுதிகளில் மின்சார வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக அது நடைபெறக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஆகவே செக்யூரிட்டி டெபாசிட் பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கும் விதிமுறையை மாற்றி, விதிவிலக்கு அளித்து அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் கிட்டத்தட்ட 15 நிமிஷங்கள் பேசிவிட்டீர்கள். திருமதி அனந்தநாபி அவர்கள் வேறு பேசப்போகிறார்கள்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. எ. எ. முனுசாமி]

* திரு. எ. எ. முனுசாமி: பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய தன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டுக்குள் தமிழகம் எங்கும் மின் இணைப்பு தரப்படும் என்று ஆணை பிறப்பிக்க, அதற்கேற்றவகையில் தம்முடைய மின்சார அமைச்சரவர்கள் இரவு பகலாக, தமிழகத்தில் மின் இணைப்பு வெற்றிபெற அபாரது பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தன்றி சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மின்சார இலாக்காவினால் என்னுடைய செஞ்சி வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் முழுப் பகுதியிலும் வெற்றிபெறவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட செஞ்சி தாலுக்காவில் முக்கால்வாசி வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாக மேல்மலைவனூர் தொகுதியில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு தரப்பட்டு, மின் இணைப்பு வேகமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பகுதி மக்களில் தமிழக அரசைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை, பாராட்டுகிறார்கள். இந்த நேரத்திலே, இன்னும் மின் இணைப்புத் தாவேண்டிய கிராமங்கள் செஞ்சி வட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட இன்னும் 15, 16 கிராமங்கள்தான் இருக்கின்றன. அந்த 16 கிராமங்களிலும் கிட்டத்தட்ட 1971 ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள் நிச்சயமாக முடிந்துவிடும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அதற்கடுத்து, இங்கு பேசிய பல தண்பர்கள் மின்சாரத்தைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் பொழுது தெரு விளக்குகள் எந்த அளவில் எரிகிறது என்பதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக, நான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புகூட இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள தெரு விளக்குகளுக்கு மின்சார இலாக்கா மீட்டர் பொருத்தியாக வேண்டுமென்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைபே நான் இங்கே வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குக் காரணம் நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கிட்டத்தட்ட ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலம் மின்சார இலாக்காவிற்குப் பணம் செலுத்துகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லலாம், 51 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட 18,000 ரூபாய், 19,000 ரூபாய் அங்கே மின் இணைப்பிற்காக வரியாகத் தருகிறோம். அப்படித் தரும்பொழுது ஊராட்சி மன்றக் கூட்டத்தில் அங்கிருக்கும் தலைவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள், எங்கள் பகுதியில் மின் விளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை, இருந்தும் மின்சார இலாக்காவிற்குப் பணம் அனுப்புகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சியாளரிடத்திலும் இதைப்பற்றி விளக்கம் தந்துள்ளோம். எனவே இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து தம்முடைய தமிழக மின்சார அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களிலும் எரியக்கூடிய மின் விளக்குகளுக்கு மீட்டர் பொருத்தியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும்பொழுது, கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கும்பொழுது அந்தக் கிணற்றிலே எத்தனைபேர் பாகல்தர்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். 4 பேர் பயிர் செய்ப நிலம் வைத்திருப்பார்கள். ஒருவருக்கு மின் இணைப்பு இருந்தால் ஒருவருக்கு இல்லை என்ற நிலை உண்டாகு. ஒருவர் மட்டும் கிபார்ம் தந்தால் போதும் என்று சொல்லி மின் இணைப்பு தருகிறார்கள். இப்படி குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் பல

[திரு. எ. எ. முனுசாமி]

[1971 டிசம்பர் 10]

சிக்ல்கள், பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே விவசாயிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கிணற்றில் 4 பங்குதாரர்கள் இருந்தால் அந்த நான்கு பேரும் ஒத்து போக வேண்டும். ஒருவர் மட்டும் மனு தந்து விட்டால் அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு தருவதை தடுத்து வேண்டும். காரணம் அந்த விவசாயி வைத்திருக்கும் நிலம் 4 ஏக்கர் இருக்கும். அந்த 4 ஏக்கருக்கும் 4 பேர் சேர்த்துக்கொள்ளாக இருப்பார்கள். அதில் ஒருவருக்கு மட்டும் அந்தக் கிணற்றைச் சுற்றி நிலம் இருக்கும். மற்ற 3 பேருக்கும் நிலம் இருக்காது. அப்படியானால் மின் இணைப்பு கொடுக்கும்பொழுது ஒருவர் மட்டும் மின்விசை பெறும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுகிறார், மற்ற மூவரும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை இழக்கிறார்கள். எனவே, அப்படியிருப்பதை மாற்ற 4 பேர்களுக்கும் ஒத்து வந்தால் மட்டுமே மின் இணைப்பு தரும் வகையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சார இலாகாவில் மின்சாரம் வாங்குபவர்கள் ஃபார்ம்ஸ் வாங்குகிறார்கள். தனிபார் அந்த ஃபார்ம்களை அச்சிட்டு ஒரு ரூபாய், 3 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கவனித்து மின்சார அலுவலகத்திலேயே அந்த ஃபார்ம்ஸை தயாரித்து, விவசாயத்திற்கு மின் இணைப்பாகயிருந்தாலும், எட்டிற்கு மின் இணைப்பாக இருந்தாலும் அந்த ஃபார்ம்ஸை மின்சார இலாகாவின் மூலம் தந்தால் அதனால் வரும் பணம் மின்சார இலாகாவிற்குச் செரும் என்பதைத் தாழ்மையோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்போது மின்சார இலாகாவில் மீட்டரைக் குறிக்கின்ற அதிகாரிகள் படித்தவர்களாக இல்லை. மின்சார இலாகாவில் ஐந்து ஆண்டு காலம், பத்தாண்டு காலம் என்று பணியாற்றியவர்கள் மீட்டர் எடுக்கப் போகிறார்கள். இவர்கள் கணக்கைச் சரிபாடப் பார்க்காமல் குறிக்கிற காரணத்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், விவசாய இலாகாவும் பாதிக்கப்படுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. மீட்டர் எடுக்க படித்தவர்களைப் போட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செஞ்சை வட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 1970-71 பருவமழை தவறிவிட்டது. இரண்டு தினத்திற்கு முன்பு கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் மகஜர் தந்திருக்கிறேன். மழை பெய்யத் தவறிவிட்ட காரணத்தால் மணிலா, ரெல் சாகுபடி இல்லாமல் திண்டிவனம், செஞ்சி பகுதிகளில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் உடனடியாக நிபாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு விரைச்சல் இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூலிப்பதை ஓராண்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலவள வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடனையும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகளில் உடனடியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர் இல்லாத நிலையில் மேல்மலையனூர் பகுதியில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கக் கூடிய குடிதண்ணீர் கிணற்றை ஆழப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு அந்தப் பகுதியில் உடனடியாக நிபாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் வேண்டிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 டிசம்பர் 10]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மின்வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது பல அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்ட பிறகு எனக்குத் தோன்றிய சில விஷயங்களைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பொதுவாக, திருப்திகரமான முறையில் மின் வளர்ச்சி நமது ராஜ்யத்தில் வேகமாக வருவது பாராட்டத்தக்க ஒரு விஷயம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

நமது ராஜ்யத்தில் 559 கோடி யூனிட் மின்சாரம் பயன்படுத்துகிறோம். 313 கோடி யூனிட் நாம் உற்பத்தி செய்வது. 255 கோடி யூனிட் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும், பக்கத்து மாநிலங்களில் இருந்தும் வாங்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைச் செலவழிக்கும்போது ஏற்படக்கூடிய சேதாரம் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக 17 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டிருக்கிறது. இது சாத்வதமாக ஆகிவிடுமோ என்று கருதுகிறேன். கிட்டத்தட்ட ஐந்தில் ஒரு பகுதி சேதாரம் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில், பரவலாக அதிக மின்சாரத்தை உபயோகிக்கக்கூடிய நாடுகளில் எந்த அளவு சேதாரம் ஏற்படுகிறது, இப்படி சேதாரம் ஏற்படாமல் செய்ய என்னென்ன முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை, விஞ்ஞான ரீதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள் என்ற விஷயங்களை ஆராய்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திலும் இந்த சேதாரத்தைத் தடுக்க வழி செய்தால் மின்சாரம் அதிக அளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதோடு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கவும் வழிகோலுவதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சேதாரமானது நியாயமானது என்ற அளவிலே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பரந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை சப்ளை செய்கிறோம், சிதறுண்ட விதத்தில் பல்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்புகிறோம், ஆகவே, இத்தகைய சேதாரம் நியாயம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிலே நாம் திருப்பிப்பட்டுவிடக் கூடாது. இதையும் தடுப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம்.

விவசாயத்திற்குப் பெரிய அளவில் மின்சாரம் பயன்படுகிறது. விவசாயத்திற்கும், தொழிலுக்கும் இடையே வித்தியாசம் காட்டுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பல்க் சப்ளை என்று சொல்லி பெரிய அளவுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் தொழில் முதலாளிகள் தொழிலுக்கு என்று வாங்குகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகம் சார்ஜ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருத்தமானது அல்ல. 3½ லட்சம் ஏக்கருக்கு விவசாயம் செய்ய மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. விவசாய விளைபொருள்கள் எந்த அளவுக்குப் பெருகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் தேசப் பொருளாதாரம் முன்னேற வழி ஏற்படும். விவசாயிகள் ஆக்கபூர்வமான துறைக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயத்திற்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் இடையே வித்தியாசம் காட்டாது இரண்டுக்கும் ஒரே முறையில் மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரத் தந்திரத்தின் அடிப்படையில் உபயோகிக் காமல் இருந்தாலும் குறைந்த பட்சக் கட்டணம் இவ்வளவு கட்ட வேண்டுமென்று விதிகள் எல்லாம் தளர்த்தப்பட வேண்டும். நமது நாடு விவசாய நாடு. 80 சதவிகித வருமானம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வருமானம். இதில் ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சிதான் தேசப் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்தும். அயல் நாட்டுச் செலாவணியை மீதப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

[1971 டிசம்பர் 10]

தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்னமும் ரிபேட் கொடுக்கக்கூடிய வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அலுமினியம் தொழிற் துறையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் மின்சாரத்திற்கு ரிபேட் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்குத் தொழில் முன்னேறிய பிறகும் என் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் இன்று தொழிற்சாலையிலிருந்து அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கும் எதுவும் கொடுப்பதில்லை. சர்க்காருக்கும் வரி கட்ட மறுக்கிறார்கள், மின்சாரத்திற்கும் ரிபேட் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொள்கை காரணமாகத்தான் பெரும் முதலாளிகள் வருகிறார்கள். இது சோஷலிசத் தத்துவத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது போலாகும். தொழில்களில் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கின்றவர்களுக்கு இத்தகைய சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. இந்த மாதிரி சலுகைகளைக் காட்டாமல் அவர்களிடமிருந்தும் நியாயமான அளவுக்கு கட்டணம் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்வதுதான் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சோஷலிச லட்சியத்திற்குச் சரியானதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்வாரியத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை 31,000 பேர் டெம்பரரிமாக இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களில் பலர் எஸ்.இ.இ., பி.யு.சி., எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள். பட்டம் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் சாகவதமாக்கிய பின்னர் இவர்களுடைய இடத்தில் அமைச்சர் சொன்ன 25,000 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத நின்றாட்டத்தைப் போக்க முடியும். படித்தவர்களாக இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு அன்றாடக் கவி வாங்கிக் கொண்டு 31,000 பேர் அளவுக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை படிப்படியாக நிரந்தரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மின்சாரக் கம்பெனியை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல் விரும்பத்தகாத முறையில் இருக்கிறது. பில் கலெக்டர் பில்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கும்போது உடனடியாகப் பணம் கட்டுகிறேன் என்று சொன்னாலும் பில்லைக் கொடுத்துவிட்டு ஆபீசில் போய் பணத்தைக் கட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது என்ன புதிய மாறுதல் என்று தெரியவில்லை. பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பவர்களிடம் பில்லைக் கொடுக்கும்போதே வசூலித்துக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் ஏன் இந்த மாதிரி இடைஞ்சல்களைச் செய்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது வெறுப்பைச் சம்பாதிக்க வழி செய்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி பில் கொடுக்கக்கூடிய தேதியில் பணம் கட்டுபவர்களுக்கு அங்கேயே அதை வசூல் செய்துகொண்டு போவதற்கு அவரையே பில் கலெக்டராகவும் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதினால் சர்க்காருக்கும் பல தொல்லைகள் குறையும், அதோடு பணம் கட்டுபவர்களுக்கும் வசதி ஏற்படும். அந்த விதத்தில் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, சேரிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் தயக்கம் காட்டப் படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் ஹரிஜனத் தோழர் களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. சேரிகளுக்கு வெகு வேகமாக மின்சாரம் பரப்பப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள சப்-ஸ்டேஷன்களில் அதற்கு செலிசாய்க்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே சேரிகளுக்கு எத்தளவிற்கு துரிதமாக மின்சாரம் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு துரிதமாக கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக யிருந்தபோதிலும் கூட அங்கிருப்பவர்கள் இதில் துரிதம் காண்பிக்க மறுக்கிறார்கள்.

முத்துப்பேட்டை, திருத்தரைப்பூண்டி போன்ற இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்துள்ளன. அதோடு மின்சாரம் வழங்குவதில் பல ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெறுகின்றன என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். அது தடுக்கப்படவேண்டும். அதோடு அகம்பாவமாகப் பேசுவது. எம்.எல்.ஏ. யிடம் எழுதிக் கொடுங்கள், அமைச்சரிடம் எழுதிக் கொடுங்கள், எங்களிடம் பேரல்ஸ் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி டிவிஷனல் என்ஜினியருக்கு எழுதியிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலக்ட்ரிக் மோட்டார்ஸ் வாங்கப்பட்டு, பொருத்தப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்கிவிட்டார்கள், தவணை கட்டிவருகிறார்கள், மோட்டார் லிமிட் அப் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஐந்தாண்டுகள் ஆகியும் கூட கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் இருப்பது என்பதன் காரணமாக நமது உற்பத்திப்பெருக்கு வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அதோடு விவசாயிகளுக்கும் வேதனையை அளிக்கிறோம். ஆகவே குறைந்தபட்சம் ஆறு மாதங்கள் அல்லது ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று திட்டவட்டமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பம்புசெட்லை உபயோகப்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இதையும் கவனிக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையிலே அடுத்த தென் மேற்கு பருவ மழைக் கார்ப்பு வருவது வரையில் எத்தவிதமான பயமும் வேண்டியதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது உற்பத்தி செய்யும் மக்களிடம் ஒரு நிச்சயத் தன்மை ஏற்படும் விதத்தில் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 2,000 கோடி யூனிட்ஸ் நாம் வெளியிலிருந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் காலிலேயே நாம் பெருமளவிற்கு நிற்கக் கூடிய விதத்தில் நமக்கிருக்கிற திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றிச் செயல்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் திட்டங்கள் ஐந்தாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எத்தளவிற்கு விரைவாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அத்தளவிற்கு விரைவாகக் கொண்டு வரவேண்டும். தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்தையும், நெய்வேலியில் இன்னொரு காரங்கம் வெட்டும் திட்டத்தையும் விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து நம் மின்சக்தியின் அளவை அதிகரிப்பதில் நாம் துரிதம் காண்பிக்க வேண்டும். அப்போது தான் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியிலும், விவசாய வளர்ச்சியிலும் முன்னேறுவதில் திட்டாடிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையைத் தவிர்க்க முடியும். ஆக, என் ஆலோசனைகளுக்கு செவிமடுத்து அதற்கேற்றபடி நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1971 டிசம்பர் 10]

* திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் உரை மூலமாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள 1970-71-ம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையையும், 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான முழு நிதி நிலை அறிக்கையையும் வரவேற்று அதே நேரத்தில் என் கருத்துகள் சிலவற்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த அறிக்கையில் காட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்கள், எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய விளக்கங்கள், அடைந்துள்ள பாங்கு முன்னேற்றங்களையெல்லாம் வரைபடங்கள் மூலம் காட்டப்பட்டிருக்கிற இவைகளை எல்லாம் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது முதல்வர் அவர்கள் 1969-ல் இருந்து 1972-க்குள் நம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின்விளக்குகள் பொருத்தப்படும் என்று சொன்னதை, அந்தத் திட்டத்தை மிகச் சுறுசுறுப்பாக பணிபுரியக் கூடியவர்கள் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது இந்த நாடு மட்டுமல்ல இங்குபேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அத்துனை பேர்களும் ஒத்துக் கொண்டதொரு விஷயமாகும். அதற்காக இத்துறையில் இருக்கக்கூடிய, உயர்ந்த அதிகாரிகளையும் அவர்களுக்குக் கீழே பணிபுரியக்கூடிய வில்லத்தில் பணி புரியக்கூடிய அத்துனை தொழிலாளர்களையும் இம்மாதிரி மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்துனை உறுப்பினர்களும் பரராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதிப்புமிக்க பல உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களிலும், பேரூராட்சி மன்றங்களிலும் தனி மீட்டர் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பேரூராட்சி மன்றங்களில் இம்மாதிரிச் செயல் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் பேரூராட்சி மன்றங்களில் இப்போது குழல் விளக்குகள், சாதாரண விளக்குகள் எல்லாம் போடப்படுகின்றன. அவைகளின் வருமானமும் கணிசமான அளவிற்கு இருக்கிறது. தனி மீட்டர் வைப்பதுடன் எரியாத விளக்குகளை எரிய வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தனி மீட்டர் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கு எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். எரியாத விளக்குகளை எரிய வைக்கவேண்டுமென்றால் அந்தப் பேரூராட்சி மன்றம் ஏற்கனவே அக்கிரமென்ட் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கம்பத்திற்கு மூன்று விளக்குகள் போடுவது என்பதன்மீது ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எவ்வளவு விளக்குகளை அவர்கள் தரவேண்டுமோ அவைகளை எல்லாம் ஆரம்பத்திலேயே கொடுத்துவிட்டால் எங்கெங்கு பழுது ஏற்படுகிறதோ, எந்தெந்த விளக்குகள் எரியாமல் இருக்கின்றனவோ, அவற்றைக் கவனித்து குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய அந்தப் பேரூராட்சி மன்றத் தலைவரால் முடியும், மக்களையும் அதனால் திருப்திப்படுத்தவும் முடியும் என்று நான் இங்கு எடுத்துக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த வாரியத்தில் ஏதோ அதிகமாகச் செலவிட்டு பட்டாபேரமான விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். திருப்பாங்குன்றம் தொகுதி வடக்குத் தாலுகா தெற்குத் தாலுகா என்று இருபகுதிகளைக் கொண்டதாகும். இத்தொகுதியில் 230 குக்கிராமங்கள் உள்ளன. இந்த 230 குக்கிராமங்களில், பலவற்றில் மின்

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. செ. காவேரிமணிபம்]

சாரமே செல்லாமல் இருந்தது. செல்வச் சீமன்களின் இல்லங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் செல்வது, ஏழை எளியவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் மின்சாரம் செல்லாது என்ற நிலையை உடைத்தெறித்து இன்று மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அங்குள்ள எல்லாக் குக்கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தத் தொகுதிக்கு பணிபுரியக் கூடிய நான், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், செல்கின்ற நேரத்தில், என்னென்ன செய்தீர்கள் நீங்கள் என்று கேட்கிற நேரத்தில் நான், பாராளுமன்ற கூடர் விட்டு எரிகிற விளக்குகளை, இதைத்தான் தமிழக அரசு கொண்டுவந்தது என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, இந்த ஸ்டைட்டில் உள்ளவர்கள் மிக சுறு சுறுப்பாக பணியாற்றியுள்ளார்கள்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று, இந்த விழாவில் ஒரு மலர் வெளியிடும் முகத்தான் அதற்கு விளம்பரங்கள் கொடுத்தவர்களிடம் பணம் பெற்று அதன் மூலம் அந்த விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருக்கிறார்கள். அங்கு தமிழக அரசு செய்துள்ள சிறந்த காரியங்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம் மனதில் வைத்து வேண்டாத, விரும்பாத ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் பணத்திலிருந்து ஒரு பைசா கூட செலவு செய்யவில்லை. மலரில் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு, ஏற்கெனவே மின்சார வசதி கிடைக்காத கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அவ்விழா கொண்டாடப்பட்டது என்று தக்க நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்துள்ளார்கள். ஆகவே இது பற்றியெல்லாம் மனமாச்சரியம் கொள்ளாமல் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, தனிப்பட்டவர்கள் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதின் பூனிட்கள் இன்று அதிகமாகியிருக்கிறது. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு பெர்காபிட்டர கன்ஸெம்ஷன் 20 பூனிட்ஸ் என்ற அளவிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆண்டு 120 பூனிட்ஸ் என்ற அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது அதே போன்று விவசாயத் துறையிலும் மின்சாரம் இப்போது அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தொழில் துறையிலும் மின்சாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு, பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுதோறும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படக்கூடிய அளவு அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது. அதேபோல் அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகிறதா, கணிசமான அளவிற்கு பெருகியிருக்கிறதா என்றால் அதை அவ்வளவு எளிதில் என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

ஆக, நாம் கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தின் பூனிட்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன. வருமானம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று நாம் சொல்கிற நேரத்தில் எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் திருட்டு ஏற்படுகிறது என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. மின்சாரத்தைத் திருடுபவர்கள் நிச்சயமாக சாதாரணமாக இருக்க முடியாது. கிராமங்களில் மின்சாரம் என்று சொன்ன உடனேயே கையை பின்னுக்கு இழுத்துக்கொள்கிற தன்மையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வகையில் தெரிந்தவர்கள் தான் மின்சாரத்தை திருட முடியும். மின்சாரத்தை எந்தெந்த வகையில் பயன்படுத்தலாம், எப்படி எடுத்தால் பயன் உண்டாக இருக்கும் என்று தெரிந்தவர்கள்தான், இன்னும் சொல்லப்போனால் டெக்னிகல் குவாலிபிகேஷன் உள்ளவர்கள் தான் ஒரு வேளை திருடுகிறார்களோ என்ற

[திரு. செ. காவேரிமணிபம்]

[1971 டிசம்பர் 10]

ஐயம் ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்கவேண்டும். அதற்காக தனி நிர்வாகத்தை பாவது அல்லது தனிக் குழுவையாவது அமைத்து இவற்றை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய மின் சக்தி 3 அல்லது 4 விதங்களில் கிடைக்கிறது. பற்றாக்குறைக்காக கோளத்திலிருந்தும், மைசூரிலிருந்தும் நாம் மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மைசூரும், கோளமும், பல திட்டங்களை நடைமுறையில் செய்து வருகிறது. அந்தத் திட்டங்களை முடித்துவிட்ட பிறகு அவர்கள் நமக்கு மின்சாரத்தை அளிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம் நமக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இல்லையென்றாலும் இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் அதாவது 1981-1982 ஆண்டுகளில் நமக்கு இப்போது பற்றாக்குறையாக உள்ள 3,000 மெகாவாட் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தீர்க்கப்பட்டு சரியான நிலைக்கு போதுமான நிலைக்கு வந்துவிடுகிற அளவுக்கு நாம் பல தெர்மல் ஸ்டேஷன் அல்லது அனல் மின்சார நிலையங்கள் ஆரம்பித்தாக வேண்டும். தற்போது கல்பாக்கத்தில் ஒரு அணு மின்சார நிலையத்திற்கான வேலைகள் துவங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது போன்ற ஒரு அணு மின்சார நிலையத்தை, அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை, மதுரையிலோ அல்லது ஏதாவது ஒரு தென் மாவட்டங்களிலோ ஆரம்பித்து வைப்பது, அங்கே உள்ள மக்களுக்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தற்போது ஒன்றிரண்டு தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் செயலற்றுக் கிடக்கின்றன. மதுரைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சமயநல்லூரில் உள்ள தெர்மல் ஸ்டேஷன் 16 மெகாவாட் மின்சக்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அது இப்போது வேலை செய்ய முடியாமல் இருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் நன்கு தெரிந்ததாகும். இப்போது அங்கே எலக்ட்ரிக் சுப்பம் செய்யும் தொழிற்சாலை நடத்தப்படுகிறது. இது போன்று பல்பு செய்யும் தொழிற்சாலைகளை, நன்கு பணிபுரியும் ஆட்களைக்கொண்டு, திறமையான ஆட்களைக்கொண்டு, தமிழக அரசு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் மின் இணைப்பு கொடுத்து விளக்குகள் எரியமுடியும் என்று கூறி, இது சம்பந்தப்பட்ட பல்பு தொழிற்சாலையையும், ஒரு அணு மின்சார நிலையத்தையும் தென் மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. கணபதி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது கிராமங்கள் தோறும், சிற்றார்கள் தோறும் மின் இணைப்பு 1972-க்குள் அளிக்க வேண்டுமென்று தம்முடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உத்தரவிட்டதை, இங்கே மின்சார வாரியத்தின் அமைச்சர், இளைஞராக இருக்கும் அமைச்சர் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே, அதாவது 1971-க்குள்ளேயே செய்து முடித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும்.

பல மாவட்டங்களில் மின் இணைப்பு கொடுப்பது முழுமை பெற்று இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முழுமை பெற்று இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சி மன்றங்களும் எங்கெல்லாம்

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. டி. கணபதி]

தன் வேலையைச் சரிவர செய்யவில்லையோ அங்கெல்லாம் சென்று கூட இந்த மின்சார வாரியம் தன்னுடைய பணியினைச் செய்து சிறு குக்கிராமங்களுக்குக் கூட மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இதற்காக எத்தனை விழா நடத்தி னாலும் தரும் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஊராட்சி மன்றங்கள் செய்யத்தவறிய காரியங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்குக் கூட இந்த விழாக்கள் பயன்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய நான்குநேரி தொகுதியில் வன்னியூர் யூனியனில், கோபன்குளம் பஞ்சாயத்தில் கண்ணாத்தி குளம் என்ற ஊருக்கு போகிறபோது அங்கே குடி தண்ணீருக்கு கிணறு இல்லை என்று கண்டு பிடித்தோம். தம்பித்தோப்பு என்ற கிராமத்திலும் குடி தண்ணீர் கிணறு இல்லை. ரோடுகள் சில கிராமங்களில் போடப்படவே இல்லை. இப்படிப்பட்ட குறைகளை எல்லாம், இந்த மின் இணைப்பு பூர்த்தியான விழாவில் தான் கண்டு பிடிக்க முடிகிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். விழாக் கூட்டினார்கள் என்று. விழா என்றால் அலெர்ஜியாக நினைக்கிறார்கள். அதற்காக வேண்டியேனும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த மின் இணைப்பு கொடுப்பது பூர்த்தியடைவது ஒரு பெரிய விழாவாக அமைச்சர்கள் பெரிய தலைவர்கள் கலந்து கொள்கிற விழாவாக ஏற்படுத்தி, அதிலே பொதுமக்கள் கலந்து கொண்டு, தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்வது போல் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

சர்க்கார் எதற்காக பெரிய விழாக்களை பெரிய சாதனைகளைக் கொண்டாடுவதற் காக எடுக்கிறது என்றால், ஆங்காங்கு உள்ள மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிவ தற்காகத்தான். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மின் இணைப்பு முழுமை பெற்று அதற்கான விழா கொண்டாடும்போது அங்கே உள்ளவர்கள் அதில் பங்கு பெற வேண்டும், இப்படி விழாவே வேண்டாம் என்று சொல்பவர்களை மட்டும் தட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி மின் இணைப்புகளை எல்லா மாவட்டங்களிலும் பூர்த்தி செய்து வரு கின்ற நேரத்தில், தனியாரிடத்தில் இருக்கும் தூத்துக்குடி-திருநெல்வேலி எலெக்டிரிசிடி சிஸ்டத்தை நம்முடைய சர்க்கார் தேசியமயமாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது ஒன்று தான் இந்த மாவட்டத்தில் முழுமை பெறாமல் இருக்கிறது.

அதற்கடுத்தாற்போல், இன்னொன்றையும் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார வாரியத்தில் கட்டுமானம், மெயின்டனஸ் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே இடத்தில் போய் விவசாயிகள் மின்சார இணைப்பு கேட்கிற நிலைமை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகள் மின் இணைப்புக் கேட்டுச் செல்கிற நேரத்தில் கட்டுமானத்திலுள்ள இன்ஜினீர், பராமரிப்பு இன்ஜினீரிடத்தில் போய் கேள் என்று சொல்கிறார். இப்படி இங்கும் அங்குமாக விவசாயிகள் அலைகிறார்கள். இந்த அவதியைப் போக்க இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே இடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. கணபதி]

[1971 டிசம்பர் 10]

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, புதிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் எங்கெங்கே தேவையோ அங்கெல்லாம் வைக்கவேண்டும். சில இடங்களில் மின் இணைப்பு கேட்கிறபோது டிரான்ஸ்பார்மரில் லோடு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதே இடத்தில் வேறு ஒருவர் போய் மின் இணைப்பு கேட்கிறபோது கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதனாலே டிரான்ஸ்பார்மரில் லோடு இருக்கிறதா இல்லையா என்று அறிந்து கொள்கிற வகையில் 'இன்டிகேடர்' வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இட்டமொழி, அழகப்பாபுரம், நன்னிகுளம் போன்ற பகுதிகளில் உடனடியாக டிரான்ஸ்பார்மர்கள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விஜயநாராயணம் என்ற பகுதியில் 2,000 ஏக்கர் பாசனம் செய்யக்கூடிய வகையில் பல கிணறுகளை இப்போது புதிதாக வெட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட் போட்டு பாசனம் செய்கிற வகையில், அந்தக் கிணறுகளுக்கு போடும் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தருவதற்காக உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர் போடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் 2,000 ஏக்கர் நிலம் வேளாண்மைக்கு பயன்படும் என்பதோடல்லாமல், அங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பெருந்த நன்மை செய்தது போல் ஆகும் என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்த விவசாயிகள் 1 வருஷம் 1½ வருஷத்திற்கு மேலாக இதற்காக சர்க்கார் இடத்தில் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே அதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலை இருக்கும் இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் வைப்பது போல், ரைஸ் மில் இருக்கிற இடங்களிலும் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் இந்தப் பகுதியில் ரைஸ் மில் வைக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகளைப் பற்றி எல்லோரும் நல்லவிதமாகச் சொன்னார்கள். தெரு விளக்குகள் போடப்பட்டிருந்தாலும் அந்த பல்புகள் பாழாகி விட்டால் அவற்றிற்கு புதிய பல்புகள் உடனடியாக மாற்றப் படுவதில்லை. பஞ்சாயத்துகளிலே பல்புகளை உடனடியாக மாற்றுவதில்லை—நான் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கிறேன்—அதிலே உள்ள கஷ்டங்கள் எனக்குத் தெரியும். பல்புகள் பழுதானவுடன் மாற்றப்பட்டால் தான் நம் சாதனையும் முழுமை பெறும். அப்போது தான் நம்முடைய நண்பர் ஜேம்ஸ் போன்றவர்கள் அதைக் குறையாகக் காட்டி தங்கள் பக்கம் மக்களை சேர்ப்பதை தடுத்த நிறுத்த முடியும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பழுதான பல்புகளை உடனடியாக மாற்றி அந்தக் கிராமங்களில் ஒளி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகளுக்கு மீட்டர் வைப்பது என்பது சரியான யோசனை. அப்படி மீட்டர் வைத்தால் தான் எவ்வளவு செலவாகிறது என்ற கணக்கைப் பார்க்கமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், நஞ்சை பயிரிடுகிறவர்கள் மின்சாரம் மூலம் பயிர் செய்யும் போது அதிகச் செலவைச் செய்கிறார்கள். மின்சாரம் மூலம் பயிர் செய்பவர்கள் 3 ஏக்கர் நஞ்சை பயிரிட மாதத்திற்கு ரூ. 80 செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்றால், 4 மாதத்திற்கு ரூ. 120 ஆகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், தாம்பரபரணி பாசனத்தில் நீரவாசல் கிராமத்தில் இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 20

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. டி. கணபதி]

என்ற அளவில் மூன்று ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் தான் செலவாகிறது. ஆகவே, மின்சாரத்தை உபயோகிக்க அதிகச் செலவு ஆகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கம்பாரிசனைப் பார்த்து, மாநிலம் முழுவதிற்கும் ஒரே மாதிரியான கட்டணம் என்கிற நிலையை உண்டு பண்ணவேண்டும். இது அமைச்சராலும், அந்தத் துறையினாலும் சிந்திக்கப்பட வேண்டும், ஆராயப்பட வேண்டும். இதற்கென்று ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி சீக்கிரமாக பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கிணறுகளை ஆழம் ஆழமாகத் தோண்டி, மேலும் மேலும் 2,000, 3,000 10,000 ரூபாய் என்று செலவு செய்து, சொத்துக்களை விற்று, செயல்படுகிறார்கள். ஆனால் மின்சாரம் இன்னமும் விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தன்னார் வற்றிப்போய், கிணறுகள் பலன்றிப் போயிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் 'ஆன்யுவல் மினிமம்' என்று கேட்கிறார்கள்.

கடைசியாக, டிஸ்ட்ரிப்ட் லெவல் கோ-ஆர்டினேஷன் கமிட்டி என்று அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த அறிக்கையில். கடந்த ஒன்றரை வருஷத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு தடவைதான் இந்தக் கமிட்டி கூடியிருக்கிறது. ஆகவே, வருஷத்திற்கு மூன்று தடவை யாவது கூடினால்தான் நன்றாக இருக்கும். அந்த வகையில் இந்தக் கமிட்டி செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வள்ளியூர் ஒன்றியத்தில் மாண்புமிகு அரிசனத் துறை அமைச்சரவர்கள் முழுமை விழாவை அவர்கள் கையால், திறப்பு விழாவைத் துவக்கி வைத்த போது, மக்கள் பெருவெள்ளம் போல் வந்து கூடியிருந்து, அரசின் சாதனைகளை அமைச்சர் அழகாக எடுத்துச் சொல்ல, மக்கள் பாராட்டி வாழ்த்தினார்கள். இந்தியாவிலேயே மின்சாரத்தில் நம்முடைய தமிழ்நாடுதான் முதன் முதல் முழுமை பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு மக்கள் பூரித்திருக்கும் போது, அரசின் கையிலிருந்தே செலவு செய்து விழாவை, தண்பர் ஜேம்ஸ் போன்றவர் களுக்கு அலெர்ஜிக்காக இருந்தாலும், நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. த. சோனையர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

தமிழகத்தில், நம்முடைய மின்சார வாரியம், மற்ற மாநிலத்தவர்களாலும், மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களாலும், பெருமைப் படுத்தப்பட்டு, பாராட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வெளியிலே பாராட்டினாலும், இங்கே பேசும்போது கொஞ்சம் மன வேதனையோடுதான் சொல்லுகிறார்கள். உள்ளபடியே, மின்சார வாரியம் திட்டமிட்டதற்கு முன்னதாகவே, பூர்த்தியாக்கியிருப்பதால், மக்களால் பாராட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, மின்சார விளக்குகளை கிராமப் புற மக்கள் கண்டு, இன்றைக்கு மின்சாரத்தின் முழுப்பயனையும் அடைந்து, பெருமைப்படுகிறார்கள், பூரிப்படைகிறார்கள், பாராட்டுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள். இந்தத் துறை அமைச்சரையும், இந்த இலாகாவிலுள்ள, பணிசெய்கின்ற அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் ஆகியவர்களையும் பெருமையோடு பாராட்டுகிறார்கள்.

[திரு. த. சோனையா]

[1971 டிசம்பர் 10]

அதே நேரத்தில் மின்சார வாரியத்திலிருந்து வருகின்ற பில்களுக்கு பணம், அவர்களே வந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அந்த முறையைக் கையாண்டால், மக்களிடத்தில் நல்ல பல வசதிகளை ஏற்படுத்தியவர்களாக ஆவோம். நில வரி, வீட்டுவரி இவைகளை வீடுகளுக்குச் சென்று வாங்குகிறார்கள். அதேபோல் மற்ற சில வரிகளையும் வீடுகளுக்கே சென்று வாங்குகிறார்கள். அதே போல், மின்சாரக் கட்டணத்தையும் வீடு விடாகச் சென்று பில் கொடுக்கிறவர்களே பணத்தையும் வசூல் செய்தால் மக்களுக்குப் பெரிய நன்மையாக இருக்கும். மேலும் குறிப்பாக ஆண்கள் வெளியே சென்றிருக்கும் காலங்களில் பெண்கள் மின்சார அலுவலகங்களுக்குச் சென்று கட்டணத்தைக் கட்டுவது சாத்தியமல்லாத ஒன்று. வீடுகளுக்கே சென்று ஊழியர்கள் வாங்கிக் கொண்டால், பெண்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்ட சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும் அதோடு அதன் மூலம் சிலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, முன்பெல்லாம் நம் தமிழகத்தில் அடிக்கடி மின்சார வெட்டு, மின்சார வெட்டு என்று, இரவில் வெட்டு, பகலில் வெட்டு, என்று வெட்டு வெட்டு என்ற வார்த்தையை நாம் கேட்டுவந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக அந்த வார்த்தையையே கேட்கமுடியாத அளவுக்கு திறமையாக நம் அலுவலர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அதற்காக இந்த அமைச்சரையும், இந்த நிர்வாகத்தினரையும் மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். இன்றைக்கு கிணற்றுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று 5, 10 பம்புசெட்டுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் மின்சாரம் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதை மாற்றி ஒரு கிராமத்தில் ஒரு கிணறு இருந்தாலும், மின்சாரம் கட்டாயம் கொடுப்போம் என்று செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கிராமத்தோறும் மின்சாரம் சென்று விட்டதால், பக்கத்தில் இருப்பதை இழுத்துக் கொடுக்க அதிகச் சிரமம் இல்லை. ஆகவே நிச்சயமாக அதைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் கிராம மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பேரூராட்சியில், இங்கே சொல்லப்பட்டது போல், பல்புகள் லிப்டூஸ் ஆனாலும், குழாய் விளக்கு சிபிடிஸ் ஆனாலும், வந்து போட தாமதம் ஆகிறது. கிராமப் பஞ்சாயத்து அளவில், அவர்களே ஊழியர்களை, லைன்மேன் போன்றவர்களை வைத்து, போருத்திக் கொள்ளலாம் என்றால் நலமாக இருக்கும். மேலும் பஞ்சாயத்து அளவில் இருக்கும் பெரிய பஞ்சாயத்துகளிலாவது அதைச் செய்யவேண்டும். பேரூராட்சிகளுக்குக் கொடுத்தால், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, நல்ல முறையில் செயல் பட முடியும். நான் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற திருப்புவனம் ஊராட்சிக்கு உட்பட்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின் இணைப்பு கொடுத்தாகிவிட்டது. துவக்க விழாக்களுக்குப் போகும்போது, கிராம மக்கள் தாராளமாகச் சொல்கிறார்கள். 'நாங்கள் 20 வருஷமாக முயற்சித்தோம், ஆனால் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது வந்திருக்கிறது' 'நாங்கள் 15 வருஷமாக மனுச் செய்தோம், வரவில்லை, இப்பொழுது வந்திருக்கிறது', '10 ஆண்டுக்காலமாக முயற்சித்தோம், கிடைக்கவில்லை, இப்பொழுது வந்திருக்கிறது' என்று இப்படி மக்களெல்லாம், 10, 15, 20 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்தும் கிடைக்காமல், இன்றைக்கு மனுப்போட்டு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவே கிடைக்கும் அளவில் மின்சார வாரியமும், நம்முடைய அரசும் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. கிராம மக்கள் உள்ளபடியே இந்த மின்சாரத் துறையை மிக மிகப் பாராட்டுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. த. சோனையா]

இங்கே விழாக்கள் கொண்டாடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய யூனியனில் மின்சாரம் பூர்த்தியானவுடனேயே, கிராம மக்கள் ஆர்வத்தோடு, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விழாக் கொண்டாட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் கிராமங்களுக்குச் சென்றால், பூச்சிகளும், பாம்பும், காலிச் சுற்றிக்கொள்ளும். ஆனால் இன்றைக்கு குழல் விளக்குகள் பொருத்தியிருப்பதால், எட்டியிருந்து கிராமத்தைப் பார்க்கும்போதே மின் ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டு பெரிய நகரம் போலவே தெரிகிறது. கண்மாய்க் கறையிலோ அல்லது ரெயில் மேட்டிலோ நின்று பார்த்தால், இரவிலே ஜோதி மயமாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு மின்சாரம் மிகச் சாதாரணமாக மக்களுக்குக் கிடைக்கும் அளவுக்கு செய்திருக்கும் இந்த அரசை பாராட்டுகிறோம், வரவேற்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அமைச்சரவர்கள் இளைஞர், வேகமாகச் செயல்படுகிறவர், அடுத்த ஆண்டு வரும் என்றால், இந்த ஆண்டே கொடுத்துவிடும் அளவுக்கு திட்டத்தை தீவிரப்படுத்தி சிறப்பாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும், அமைச்சரவர்களையும், அந்த இலாகாவில் பணிபுரியும் நிர்வாகத்தினர்களையும் பாராட்டி, புகழ்ந்து, என்வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1971-72-க்கான மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971-72-க்கான செலவு 26, 27 கோடி என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்கதாகும். 1970-71-ல் ஏராளமான கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டத் தக்க ஒன்று ஆகும். 1971 மார்ச் முடிய 5,30,442 வேளாண்மைத் துறை முன்னேறுவதற்காகவும், இங்கே மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது உள்ளபடியே இந்த நாட்டில் கிரின் ரெவொலூஷன் என்று சொல்கிற பசுமைப் புரட்சியை நாம் உண்டாக்கி இருப்பது ஒரு முக்கிய காரணம் என்று மனமார பாராட்டுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஏதோ அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் தான் இங்கே மின் விளக்குகள் வந்தது போல் இங்கே குறிப்பிட்டு பேசினார். அவர்களுக்கு நான் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக சொல்வேன். 1969-க்கு பின்பு தான் 72-க்குள்ளாக தமிழ்நாட்டிலே தான் பெருகி இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுத்ததற்கு பின்னாலே தான் 1971 ஏப்ரல் முடிய 11,905 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்பு தந்திருக்கிறார்கள். பின்வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் 6,200 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்பு தரப்படும். இதற்கு முன்னால் முதலில் அக்ரஹாரப் பகுதியில் ஆரம்பித்து விட்டுவிடுவார்கள். இந்த அரசு, வந்ததற்குப் பிறகு நாங்கள் சிறப்பாகச் செய்ததை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1970-71-ல் சிறப்பு திட்டமாக 10,016 கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் மின் சக்தி தர இருப்பதை இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை நான் உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். நடப்பு ஆண்டில் 21,305 கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்பு தரப்பட இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1971 டிசம்பர் 10]

லாபத்தில் மின்வாரியம் இயங்கினால் 4% போனஸ் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டும். இதை 5% ஆக உயர்த்தி 84,000 பேருக்கு தரப்பட்டு இருக்கிறது அந்த போனஸ். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பாட்டாளி மக்களும் இந்த நாட்டு தொழிலாளி வர்க்கமும் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறது. இது ஒரு நல்ல, உண்மையான நிதி நிலை அறிக்கை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த 84,000 தொழிலாளர்களில் குறைந்தது ஒரு 71,000 பேர் முழுக்க பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சங்கத்தை (யூனியன்) அரசு அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் 31,000 பேர்களுக்கு தினம் 25 பைசா ஊதிய உயர்வு வந்திருக்கிறது. இதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். 28,000 பேருக்கு மேலும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படப் போகிறது என்று பச்சை விளக்கு காட்டி மாண்புமிகு அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிற இந்த காலங்களில் இப்படி 28,000 பேருக்கு வேலைத் தரப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது அதை வரவேற்கிறேன்.

பற்றாக்குறை முனிசிபாலிட்டிகள் கொஞ்சம் சிக்கனமாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் எலக்ட்ரிசிட்டி அட்வைசரி போர்டு மீட்டிங்குக்கு எங்கள் தொகுதியிலிருந்து 55 மைல் போகவேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு டி.ஏ. இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எலக்ட்ரிசிட்டி அட்வைசரி போர்டு மீட்டிங்குகளுக்கு போகும்போது அல்லது வேறு இடங்களுக்கு போகும் போது டி.ஏ. தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் கமிட்டிக்காக நான் தேக்கடிக்குப் போயிருந்தேன். நான் போயிருந்த நேரத்தில் அங்கே மின் உற்பத்தி நிலையத்தை பார்க்கும் போது வெள்ளை அலுமினிய பெயின்ட் அடித்து வெள்ளையாக வைத்திருந்தார்கள். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில், மலைப்பகுதியில் வெள்ளையாக இருக்கும்போது பார்த்தால் சண்டை விமானங்கள் இதை பார்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு ஆதரவாக இருக்கும் விதத்தில் அவைகளை பச்சை நிறத்தில் அடித்தால் நல்லது.

என்னுடைய தொகுதி நன்னிலம். அது எப்பேர்ப்பட்ட தொகுதி என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி ஆக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சிறப்பான டெல்டா பகுதி. இதுவரை மின் இணைப்பு தரவில்லை. நான் எலக்ட்ரிசிட்டி அட்வைசரி போர்டு கமிட்டியில் சொல்லியிருக்கிறேன். விரைவில் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் பணி புரிந்தவர் இன்று இந்த வாரியத்தின் தலைவராக பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நம்பிக்கையால் நான் அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய தொகுதிக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நன்னிலம் தொகுதி பின்தங்கிய தொகுதி. 889 கிராமங்கள் கொண்டது. 82 பஞ்சாயத்துக்கள் கொண்டது. 2 ஊராட்சிகளைக் கொண்டது எங்கள் தொகுதி. டெல்டா பிரதேசம். சரியான பாதை இல்லை. அதன் காரணமாக விளக்குக் கம்பங்களை கொண்டுபோக முடியாது. இதையே அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் எங்கள் குறைகளைப் போக்க வேண்டும்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

அதைப் போலவே, நான் பத்திரிக்கையிலே படித்தேன், பத்திரிக்கையின் பெயர் இப்போது ரூபகம் இல்லை. அதிலே “கரீன் ரெவொலூஷன்” ஏற்படுவதற்கு, தொழில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு—உள்ளபடியே கிரிமினல் குற்றங்கள், மற்ற குற்றங்களும் குறைந்துகொண்டு வருவதாக சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் தமிழகத்தில், தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மின்சார இணைப்பு, பம்புசெட்டு மற்றவை அதிகமான காரணத்தால் இங்கே கிரீன் ரெவொலூஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இதனால் மக்கள் சிறப்பாக இருக்கிறார்கள் என்று அந்த பத்திரிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அந்த வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அடங்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலேயே மின்சார விநியோகத்தில் தமிழ்நாடுதான் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்ற பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து நல்லமுறையிலே இன்று தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நிறைவேற்றிவருகிறது.

இப்போது சில இடங்களிலே மின்சாரம் இல்லாதக் கிராமமே கிடையாது என்று சொல்லி, மின்சார பூர்த்தி விழாக் கொண்டாடுகிறார்கள். அதுபற்றி விளம்பரங்கள் கூடச் செய்யப்படுகின்றன. நல்ல காரியங்களுக்கு விளம்பரம் தேவைதான். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் “எங்கள் பகுதியில் இன்னும் கிராமங்களில் மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் மின்சார பூர்த்தி விழா கொண்டாடப்பட்டு விட்டது” என்று சொன்னார்கள். இப்படி மின்சாரம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சப்ளை செய்யப்படாமலேயே, மின்சார பூர்த்தி விழா கொண்டாடப்படுவதும், அதற்கு ஒரு விளம்பரமும் தேவைதான் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். மின்சார விநியோகப் பூர்த்தி விழாக் கொண்டாடுவதிலே என்ன தவறு? மின்சாரம் எந்தக் கிராமத்திற்கு விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டாரே, “எங்கள் பகுதியில் இன்னும் சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. ஆனால் பூர்த்தி விழா கொண்டாடி விட்டார்கள்” என்று.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அவர் சொன்னதற்கு நான் பின்னால் பதில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது ஆதாரமானதா அல்லது ஆதாரமற்றதா என்பதற்கு நான் விளக்கம் சொல்கிறேன். ஆனால் அதை ஆதாரமாகக் காட்டிக் கனம் அங்கத்தினர் பேசவேண்டாம். தங்களிடம் ஏதாவது ஆதாரங்கள் இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பேசுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பொறுப்புள்ள ஒரு அங்கத்தினர் இந்த மன்றத்தில் ஆதாரத்தோடுதான் பேசுவார் என்று நினைத்துதான் அதைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினேன். இல்லை என்றால் விட்டுவிடுங்கள். உங்கள் பதிலிலே அதற்கு விளக்கம் சொல்லிவிட்டுப் போகலாமே. சீக்கிரமே எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் எண்ணமும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 டிசம்பர் 10]

தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தயாரிக்கும் திரைப்படம் “செய்தித் தொகுப்பு 57”-ஐப் பார்த்தேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் முதலமைச்சருக்கு வரவேற்பளித்தபோது, “இந்திரலோகம்” மாதிரி அலங்கார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். பிரிக்லீஸ்வரர் ஆலயத்தின் உச்சியிலிருந்து ஒரே விளக்கு மயம் தான். அந்தக் காலத்திலே அரசர்கள், மகாராஜாக்கள் வரும்போது இப்படி இப்படியெல்லாம் அலங்காரம் செய்யவேண்டுமென்று ஊர் மக்களை வற்புறுத்திச் செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல் அது காட்சியளித்தது. முக்கியமான காரியங்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற மின்சாரத்தை இப்படி விளம்பரத்திற்காகப் பயன்படுத்தலாமா? மக்கள் இதைக் கண்காணித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வளர்ச்சிக்கு இனி ஹைட்ரோ பவரைப் பயன்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால் எந்த அளவுக்கு ஹைட்ரோ பவரைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது. இனிமேல் அனல் மின்சார உற்பத்தியைத்தான் பெருக்கவேண்டும். இரண்டாவது கட்டமாக அனல் மின்சார உற்பத்தியில், ஹைட்ரோ பவரில் வெற்றி கண்டதுபோல் இதிலும் வெற்றி காணவேண்டும். மூன்றாவது கட்டமாக அணு மின்சார உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும்.

கல்பாக்கம் அட்டாமிக் எனர்ஜி தொடக்க விழா நடைபெறப்போகிறது, நடைபெறப் போகிறது என்று இன்னும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதைக் காலந்தாழ்த்தாமல் மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேசி, சீக்கிரமாகத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கடுத்த தாதுக்குடியில் ஒரு அணு மின்சார நிலையம் நிறுவப்பட்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் விரைவில் பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் மின்சார வளர்ச்சியில் துண்டு விழும் பகுதியை நாம் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

அரியானு மாநிலம் இரண்டே ஆண்டுகளில் மின்சாரப் பூர்த்தியடைந்து விட்டது. இப்போது தமிழ்நாடு இந்தியாவிலே முன்னணியில் நிற்கிறது என்ற நிலை மாறி இரண்டாம் நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் பல மாவட்டங்களில் பூர்த்திவிழா நடைபெறவில்லை. மின்சாரம் வழங்கும் பிரைவேட் செக்டார் கம்பெனிகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்கினால்தான் மின்சார விநியோகத்தில் நாம் முழுமை பெறமுடியும்; பூர்த்தி விழாவும் நிறைவேறும். தேசியமயமாக்கி விடுவார்கள் என்று நினைத்து, இன்றைக்கு இருக்கின்ற 13 பிரைவேட் கம்பெனிகளும் விலை உயர்ந்த பொருள்களை எல்லாம், காப்பர் ஓயர்களையெல்லாம் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லக் கூடியத் திருச்சி, தஞ்சைப் பகுதிகளிலேதான் இந்த 13 தனியார் மின்சாரக் கம்பெனிகளும் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கும் அவர்கள் சரியாக மின்சாரம் சப்ளை செய்வதில்லை என்றும், சில இடங்களில் அதிக விலைக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனவே அவைகளையும் அரசாங்கம் விரைவில் தேசியமயமாக்கிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் அதிலே ஒருவருடைய லைசென்சை இன்னும் ஏழு வருடங்களுக்குப் புதுப்பித்துக் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். அது எந்த அளவுக்கு உண்மையென்று தெரியவில்லை.

ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் திரு. சி. ஆர். இராமசாமி என்பருடைய மின்சாரக் கம்பெனியை உடனடியாகத் தேசியமயமாக்கி விட்டார்கள். அதைப்போல உடனடியாக எல்லாக் கம்பெனிகளையும் தேசிய

1971 டிசம்பர் 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மயமாக்குவதுதானே. இதிலே ஏன் கட்சி கண்ணோட்டம் காட்டவேண்டும்? எல்லாக் கம்பெனிகளையும் தேசியமயமாக்குவதற்கு எட்டு கோடி ரூபாய்தான் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைப் பொது மக்களிடத்திலே கடனாகக் கூட எழுப்பிக்கொள்ளலாம். நல்ல காரியங்களுக்கு தமிழக மக்கள் எப்போதுமே உதவக்கூடியவர்கள். அரசியல் சட்டத்தில் 25-வது சட்டத் திருத்தம் வந்தபிறகு அதுகூட தேவைப்படாது. இனிமேல் பணம் இல்லை யென்றாலும் தேசியமயமாக்கிவிடலாம். ஆகையினால் இனி வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்துச் செய்தால், நீங்கள் மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்கள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். எனவே வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பார்க்காமல் எல்லாத் தனியார் மின்சாரக் கம்பெனிகளையும் தேசியமயமாக்க உடனடியாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேண்டியவர்கள் யார், வேண்டாதவர்கள் யார் என்பதைச் சொன்னால் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வேண்டாதவர் யார் என்பதைச் சொன்னேன். வேண்டியவர்கள் யார் என்பது உங்களுக்குத்தானே தெரியும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார ஓயர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் ஓயர்களை பூமிக்கு மேலே கம்பங்கள் நட்டு, அதன் வழியாக இழுத்துச் செல்கிறார்கள். நகரத்தின் முக்கியப் பகுதிகளில், ஏன் பூமிக்கு அடியில் ஓயர்களைப் புதைத்துச் செல்கிறார்கள். பூமிக்கு மேலே ஓயர்கள் செல்வதால், காற்று, மழையினால் அவைகள் சேதமடைந்து. அறுந்து, விழுவின்றன. ஒவ்வொரு மழைக்காலத்திலும் மின்சாரக் கம்பி அறுந்து விழுந்து, பத்து அல்லது இருபது பேர் இறந்துபோவதைப் பார்க்கிறோம். பாதாளத்தில் ஓயர்களைப் புதைத்து வைப்பதால் இந்த விபத்துக்கள் தடுக்கப் படுகின்றன. ஆகவே எல்லா இடங்களிலும் பாதாளத்தில் மின்சார ஓயர்களைப் புதைத்துச் செல்வது நல்லது.

நான் அமெரிக்காவுக்குப் போயிருந்தபோது அங்குள்ள மின்சாரக் கருவிகளைப்பற்றி ஓரளவுக்கு அறிந்து வந்தேன். எனக்கு அதிலே உள்ள டெக்னிக்கல் difficulties ஒன்றும் தெரியாது. அதனால் முழுதும் சரியாக என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அங்கெல்லாம் 110 வால்டேஜ் பலருக்குள்ளாக் கருவிகள் தான் செய்கிறார்கள். ஏன் அவ்வளவு குறைந்த வால்டேஜ் மின் கருவிகளைத் தயாரிக்கிறார்கள் என்று கேட்டதில், 110 வால்டேஜில் பயன்படுத்தும் கருவிகள் ஷாக் அடிப்படில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் 220 வால்டேஜ் மின் கருவிகள் தான் செய்கிறார்கள். இந்தக் கருவிகள் உபயோகிக்கப்படும்போது ஷாக் அடிப்படையும் நாம் அறிகிறோம். மின்சாரக் கருவிகளை உபயோகிப்பதன் மூலம் ஏற்படுகிற ஷாக்கினால் பலர் மாண்டு போவதையும் காண்கிறோம். எனவே மின்சார ஷாக்கினால் ஏற்படும் சாவைத் தடுக்க 110 வால்டேஜ் கருவிகள் தயாரிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கி லாந்திலும், இந்தியாவிலும் தான் 220 வால்டேஜ் கருவிகள் தயாரிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 டிசம்பர் 10]

நித
பக்ஷ
2-30

அடுத்தபடியாக, தெருவிளக்குகள் எங்கும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரத்தில் பல ரோடுகளில் தெரு விளக்குகள் எரிவது கிடையாது. மின்சார வாரியத்திற்குப் பொறுப்பு இல்லை, கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பு என்று சொல்வார்கள். கார்ப்பரேஷன் தன் பொறுப்பை ஒழுங்காகச் செய்கிறதா என்பதை மின்சார வாரியம் பார்க்கவேண்டும். உங்களுடத்தில் வாங்கித்தான் எங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். என் வீட்டுக்கு எதிரேயே வாரத்தில் ஒரு நாள் எரிந்தால் 6 நாள் விளக்கு எரிவதில்லை. இதைப்போல சென்னை நகரில் பலமிடங்கள். கேட்டால் 60 சப் ஸ்டேஷன்கள் தான் இருக்கின்றன. டிரான்ஸ் பார்டர் லோடு இல்லை என்கிறார்கள். சப் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்தி டிரான்ஸ்பார்டர் லோடை என்ஹான்ஸ் பண்ணவேண்டும். இப்போதாவது சண்டை—விளக்கை அணைத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். சண்டை இல்லாத காலங்களில் தெருவிளக்குகள் எல்லாம் எரிந்தால்தான் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். நகராண்மைக் கழகம் பொறுப்பில் தவறாது இருக்க தக்க மேற்பார்வை மின்சார வாரியத்தினிடத்திலும் இருக்கவேண்டும்.

இன்னும் கிராமங்களைப் பார்த்தால் ட்யூப் லைட் போட்ட இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் மினிக் மினிக் என்றுதான் விளக்குகள் எரிகின்றன. லோ வோல்டேஜ் என்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய் விளக்கைவிட மோசமாக எரிகிறது. விளக்குகள் பிரகாசமாக எரிய என்ன வழி என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இன்னும் கிராமப்புறங்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமை என்றால் விளக்கு இல்லை, பான் இல்லை. கேட்டால் இன்றுதான் பழுதுபார்க்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி மக்களுக்கு இன்கன்வீனியன்ஸ் ஏற்படுத்திக் கொண்டுதான் பழுது பார்க்கவேண்டுமா? அது இல்லாமலே பழுதுபார்க்க முடியாதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பம்புசெட்டை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பம்புசெட்டுகள் வைத்து, ஐந்து வருஷமாக மின்சார கனெக்ஷன் இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் கடனை மின்சார கனெக்ஷன் வந்த பிறகு கட்ட ஆரம்பிக்கலாம் என்கிறார்கள். அதுவரைக்கும் வட்டி கட்டத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. பம்புசெட்டு போடுவதற்கு முன்னாலேயே பிஸிபிவிடி சர்டிபிகேட் என்று கொடுக்கிறார்கள். “ஆறு மாதங்களுக்குள் மின்சாரம் அளிக்கப்படும்” என்கிற பிஸிபிவிடி சர்டிபிகேட்டை இவர்கள் வழங்கியபின் தான் பம்புசெட்டு வாங்க கூட்டுறவு சங்கத்தில் கடனை வழங்கப்படுகிறது. ஆறு மாதம் என்கே, ஐந்து வருஷமாகியும் கனெக்ஷன் கிடைக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஏதோ விவசாயிகளுடைய தொந்தரவுக்காக சர்டிபிகேட்டைக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று இருந்துவிடுகிறார்கள், சர்டிபிகேட் கொடுப்பது ஒன்று, கடன் வழங்குவது ஒன்று, திரும்ப கனெக்ஷன் கொடுப்பது ஒன்று என்றால் இந்த 3 டிபார்ட்மெண்டுகளிடையே கோவார்டினைஷன் இல்லையா? இதை சட்டசபையில் வந்து உறுப்பினர்கள் சொல்வது—“இட் ஈஸ் பிபிங் அட்டென்டெட் டு” என்று எங்களுக்கு பதில் அனுப்பிவிடுவதோடு சரியாகி விடுகிறதா? இதை மின்சார வாரியம் கவனித்து அந்த சர்டிபிகேட்டுகளுக்கு மதிப்பு ஏற்படுகிற வகையில் உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் வேப்பரைஸ்டு பல்புகள் போட்டு வருகிறார்கள். மவுண்ட் ரோடில் போட்டிருக்கிறார்கள். கோடம்பாக்கத்தில் போடப்பட்டு வருகிறது. இதைப்பற்றி வாக்கடிய புகார் ஒன்று—வாகனங்களை ஒட்டிச்

1971 டிசம்பர் 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

செல்கிறவர்களுக்கு க்ளேர் இருக்கிறது, கரூப்பு டிராஸ் போட்டுப்போகிறவர்கள் தெரிவித்தலை என்பதாகும். இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதற்கு செலவும் அதிகமாகலாம். ஆகவே பூப்பூட்டிகளையே—ஷார்ட் ஸ்பானில்—போடுவதனால் வசதியாக இருக்காதா, சிக்கனமாகவும் இருக்காதா என்பதை இந்தத் துறையினர் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துகளிலே போடப்பட்டிருக்கிற பல்புகள் ப்யூஸ் ஆகிவிட்டால் மின்சார வாரியத்திற்கு எழுதினால் பல்பு ஸ்டாக் இல்லை என்றே பதில் வருகிறது. அதற்காக அவர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே பல்புகளை வாங்கிப் போட்டுவிடலாம் என்று உத்தரவு அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஆனால் 2 ரூபாய்க்கு அவர்கள் பல்பு வாங்கி அந்த பில்லை அனுப்பினால் ரூ. 1.40 தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்ஜித் தொகையை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே போட்டுக்கொள்ளட்டும் என்கிறார்கள், அல்லது பஞ்சாயத்து நிதியில் இருந்தே கூடுதலாகக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்கள்? இது சரியானது அல்ல. பல்புக்கான முழுத் தொகையையும் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும்.

பல்பு கிடைக்காத காலத்தில்—மாதவரத்தில் ஜெனீத் பல்பு என்று உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை ஒன்று இருந்தது, அதையும் மூடிவிட்டார்கள். இங்கேயே போதுமான பல்புகளை உற்பத்தி செய்யவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சென்னை நகரத்தில் முக்கால்வாசி ப்யூஸ்டு பல்புகளையே போடுகிறார்களோ என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. அதை ஆராயவேண்டும். ஏன் விளக்குகள் பல எரியவில்லை. ஸ்டார்டர் தப்பா, சோக் தப்பா? எந்தக் கம்பெனிகள் சப்ளை செய்கின்றன, அவை சரியான கம்பெனிகள்தானா? போகஸ் கம்பெனிகளா, இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றையதினம் மின்சார வாரியத்தில் 81 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களில் 30 ஆயிரம் பேர்கள் தினக் கூலிகளாக வைத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் இப்படி 45 சதவிகிதம் காஷுவல் லேபர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டுமா? இப்படி நாம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி ஊருக்கு உபதேசம் செய்ய முடியும்? தனியார் நிறுவனங்களின் முதலாளிகளிடத்தில் தற்காலிகமாக இருக்கிற தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குங்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் காஷுவல் பேபர்கள் இருக்கலாம். 45 சதவிகிதம் என்பது மிக அதிகம். இவர்களில் எந்த எந்தப் பிரிவினர்களை உடனடியாக பர்மனென்ட் செய்யலாம் என்று பார்த்து பர்மனென்ட் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களின் பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் பிட்டர் 1, பிட்டர் 2, பிட்டர் 3 என்பதாக ஒவ்வொரு பிரிவினும் பல ரகங்கள், பல ரக பே கிரேடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவை அவசியமா? சில குறிப்பிட்ட ரகங்களுக்குள் அவர்கள் எல்லோரையும் கொண்டுவர முடியாதா என்பதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 டிசம்பர் 10]

அடுத்து, ஒரு அதிகாரி—அவர் சென்னையிலும் வேலை செய்யவேண்டும், அதே சமயம் எண்ணூரிலும் ஒரு போஸ்டில் வேலை செய்யவேண்டும். அவர் இங்கே பாதி நாள், அங்கே பாதி நாள் என்று வேலை செய்யவேண்டும் என்றிறபோது இதற்காக ஆகும் பெட்ரோல் சார்ஜை வைத்துக்கொண்டே அங்கே ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட்டுவிடலாம். காரணம், எப்போது சென்றாலும் “அவர் அங்கே இருக்கிறார்” என்பது, அங்கே சென்றால் இங்கே இருக்கிறார் என்பது—ஆக வேலையும் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற பல்வேறு தொழிலாளர்களை அவர்கள் தொழிலாளிகளாக நினைப்பதில்லை. கொடுமையான முதலாளிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் கடுமையான முறையில் தொழிலாளர்களை நடத்துகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றால், அவர்களைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் யாரோ ஒரு அதிகாரியைப் போடுகிறோம். அந்த அதிகாரிகள் செய்கிற கொடுமை அரசாங்கத்தின் தலையில் வந்து விழுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் களைய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டிலே வேண்டிய இடம் இருக்கிற போது, எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்காக ‘ரயோலா கார்ப்பொரேஷன்’ கட்டிடத்தில் வாடகைக்கு ஏன் இடம் எடுக்கவேண்டும்? அந்த இடத்தில் இடம் வாடகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வாடகையை நாம் மிச்சப்படுத்தலாம் அல்லவா? இதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் சார், அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது 110 வாட்ஸ் ஷாக் அடித்தால் குறைவாக இருக்கும் என்றார்கள். காரிலே 6 வாட்ஸ் பல்மிலேயே ஷாக் அடிக்கிறது. அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு யாரும் 110 வாட்ஸிலே கையை வைத்தால் . . .

THIRUMTHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, he will be always in the Transit. I know about mild shock and fatal shock.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு பேருக்குமே மின்சாரத் தைப்பற்றி அதிகம் தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மின்சாரத் துறை நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசும்போது அம்மையார் அவர்கள் எலெக்ட்ரிகல் என்ஜினியரிங் பற்றிப் பேசினார்கள். அதனால் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஷாக் அடிக்குமா, ஷாக் அடிக்காதா என்பதை எலெக்ட்ரிகல் என்ஜினியர்களுக்கே விட்டுவிட வேண்டும். 110 வோல்டிலோ, 230 வோல்டிலோ கை வைத்தால் ஷாக் அடித்து உயிரேகூட போய்விடும். வோல்டேஜ் குறைந்தால், ஆபத்து அதிகம் என்பதை ‘பண்டமென்டல் ஆஃப் எலெக்ட்ரிகல் என்ஜினியரிங்’ என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்திருந்தால், இதைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். தொழில் துட்ப விஷயங்களை தொழில் துட்ப வல்லுநர்களுக்கே விட்டுவிட வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கணம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு எலெக்ட்ரிகல் என்ஜினியர் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் எலெக்ட்ரிகல் என்ஜினியர்

1971 டி.சம்பர் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அல்ல. நான் ஒரு பி.ஏ., பி.எல். தான். “இந்த மாதிரி சொல்கிறார்களே, அதை நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்தீர்களா?” என்றுதான் என்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டேன்.

* திரு. க. மு. இராசகோபால் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72 மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த மைக்கு தங்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மின்சார விழாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விழாக் கோலமாகக் கொண்டாடுகிறது என்று சொன்னார்கள். 1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் நாளுக்குப் பிறகுதான் விருதுநகரில் மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்து, அதன்பின்னர் அகில உலகத்திற்கும் தெரிவித்ததுபோல பேசினார்கள். ஏதோ வெள்ளைக்காரர்கள் கண்டுபிடித்ததை காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டுபிடித்ததுபோல பேசினார்கள். காங்கிரஸ் இந்த நாட்டை ஆண்ட போது எவ்வளவோ கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறுநூர்களுக்கெல்லாம் மின் விளக்கு போடப்பட்டது என்றார்கள். காங்கிரஸ் காலத்தில் சிறுநூர்களில் மின்சாரத்திற்காக நடப்பட்ட மாக்கம்பங் கள் நாளைடைவில் அடி செத்து, வீடுகளின் மீதும், வீதியின் குறுக்காகவும் விழுந்துகிடந்ததை அம்மையார் அவர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள், காரணம் அவர்கள் சென்னை மாநகரத்திலே இருப்பவர்கள், கிராமங்களின் நிலைமை அவருக்குத் தெரியாது.

காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? அவர்கள் ஏதோ சாதித்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்? என்ன சாதித்துவிட்டார்கள்? ஊரிலே நடப்பட்ட மரக் கம்பங்கள் இல்லாமல்தான் போய் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆண்ட பதினெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் 22,137 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் என்றார்கள். நாம் கிட்டத்தட்ட ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், 18 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த காங்கிரஸைவிட சுமார் 42,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதில் விழாக் கொண்டாடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? நமது வளர்ச்சியைப் பார்த்து வயிற்றெரிச்சல் கொள்கிறார்கள். நமது கழக நண்பர்கள் காங்கிரஸ் சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களை விழாக் கொண்டாடும்போது, அவர்களையும் அழைத்து காண்பியுங்கள். ஒருசில இடங்களில் சிண்டிகேட் காங்கிரஸாரை அழைக் காமல் விட்டுவிட்டிருக்கலாம். மற்ற நண்பர்கள் அவர்களையும் அழைத்து விழாவைக் கொண்டாடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் மின் இணைப்புத் தருவதில் தாமதம், தாமதம் என்று சொல்கிறார்கள். 1967-க்கு முன்னாலே எந்தெந்த ஊர்களிலே எப்படி எப்படி நடந்தது என்கிற கோரக் காட்சிகளையெல்லாம் நானே நேரிடையாக பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் வாலாஜாபாத் என்கிற ஊரில் மின் இணைப்புக்காக கம்பம் நடப்பட்டது. அந்த ஊர் மக்கள் காங்கிரசுக்கு ஓட் போட மாட்டார்கள் என்று தெரிந்தவுடனே, அந்த இடத்தில் நடப்பட்ட கம்பங்கள் இரவோடு இரவாக வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட்ட காட்சிகள் பலப்பல. என்னுடைய ஊரில் 1959-ல் மின் இணைப் வேண்டுமென்று மனுச் செய்தேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய பெரும் புள்ளிகள் எனக்கு மின்சாரம் வரக்கூடாது என்பதற்காக தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். கடைசியில் பெரு முயற்சிக்குப் பின்னால் 6 ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் எனக்கு மின்சாரம் இணைப்பு

[திரு. க. மு. இராசசேகரபாள்]

[1971 டிசம்பர் 10]

தாப்பட்டது. புலவர் அவர்களும் நானும் நேரில் சேர்மனிடம் சென்று அதைப் பெற முடிந்தது. இதையெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்துவிட்டார்களா? காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இழைத்த கொடுமைகள் ஏராளம்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தெருவிளக்குகள் போடப் படுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தலைவருக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? கோட்டாட்சித் தலைவர் அனுமதி பெற்றால்தான் மின்சாரம் பெற முடியும். ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்றால், அவன் ரெவின்யூ போர்டில் பர்மிஷன் வாங்க வேண்டும். 5 ரூபிரைச் சத்தி, 7 ரூபிரைச் சத்தி அளவுள்ள மோட்டார் இணைப்பு வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு பிடபிளூ.டி. அனுமதி பெற வேண்டும். மேலும், விவசாயிகளுக்கு இன்று இருக்கிறதா, பட்டா நிலமா என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் வழங்குவார்கள். கிராமத்திலுள்ள கர்ணம், மணியம் இவர்களிடத்தில் அடங்கல் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். வீணை விவசாயிகளுக்குப் பெரும் தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சாரத் துறையிலுள்ள விதிகளை மாற்றியாக வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 2,56,566 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாம் 5,30,044 கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவும் போதாது. மக்கள் வளர்ச்சியின் காரணமாக வேகமாக கிணறுகளைத் தோண்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனவே, அதற்கேற்ப நாமும் இந்தத் துறையிலே வேகத்தை அதிகப்படுத்தி மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரஸ் காலையே மூர்த்திகள் அவர்கள் காலத்திலே என்ன என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே பாலாறு சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பாலாறு, செய்யாறு, வேகவதி மூன்று ஆறுகளும் என்னுடைய தொகுதியிலே ஓடுகின்றன. அதற்காக எத்தனை முறைகள் தாலுகா அலுவலகங்களுக்கும், கோட்டாட்சி அலுவலகங்களுக்கும், கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கும் அலைவது? என்னால் நடந்து முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் பாலாறு சர்டிபிகேட் என்பது மிகவும் பாதகமாக இருக்கிறது. அதை ரத்துச் செய்யவேண்டும்.

முதன்முதலிலே பசியைப் போக்கவேண்டும். வள்ளுவர் சொல்லி இருக்கிறார் முதலில் பசியைத்தான் போக்க வேண்டுமென்று 'உறுபசியும் ஓவாப் பினியும்' என்று சொல்லும்பொழுது பசியைத்தான் முதன்மையாக குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். எனவே, பசியைப் போக்குவதற்குத்தான் நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு தொழில் செய்கிறவர்கள் மின் இணைப்புக் கேட்டால் 10 நாட்கள் 15 நாட்களுக்குள் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால், மின் இணைப்பு ஏழை விவசாயி கேட்டால் உடனே வாங்கமுடியவில்லை, நாள் ஆகிறது. இதைப் போக்கவேண்டும்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே மூன்று பிரிவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி ஒரே பிரிவாக ஆக்கவேண்டும்.

அவர்கள் ஏதோ 1967-க்கு முன்னாலே தெருவிளக்குகள் போட்டோம் என்று சொன்னார்கள், போட்டார்கள். எப்படிப் போட்டார்கள் தெரியுமா? ஒரு காலனி இருக்கிறது, அங்கே விளக்குப் போடவேண்டுமென்றால் அங்கே உள்ள

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. க. மு. இராசகோபால்]

நாலைந்து பேர்களைப் பிடித்துவைத்து, 10 பேர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி மூன்று நான்கு விளக்குகளைப் போட்டார்கள். ஆனால் அதற்காகப் பின்னாலே கட்டணம் வசூலித்தார்கள். அதை அவர்களால் கட்ட முடியவில்லை. அதன் காரணமாக இன்றைக்குக்கூட அந்தத் தொல்லைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள சொற்பந்தல் காலனியிலே எரிந்த விளக்குகளுக்காக என்று நானாறு ரூபாய், ஐதாறு ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது, பிழை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பிழை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மின்சார இலாகா சொல்கிறது. இதனால் விளக்குகள் எரிவது பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் முறையோடு சட்டத்தை வகுக்காமல் தனிப்பட்டவர்கள் சிலரிடம் அக்ரிமெண்ட் செய்து கொண்டு அப்பொழுது தெரு விளக்குகள் போட்ட காரணத்தினாலேதான் இன்றைக்கு ஊராட்சிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையிலே இருக்கின்றன. மின்சாரத்திலே எவ்வளவு திருட்டுப் போகின்றன, அந்தப் பணம் பூராவையும் இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு தெரு விளக்குகள் எரியச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தலாம். எனவே, அப்படிப்பட்ட காலனிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

34,000 பேர்கள் தினக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று ரொம்ப வருத்தப்பட்டார்கள் அம்மையார் அவர்கள். 34,000 பேர்கள் 1967-க்குப் பின்னால் வந்து சேர்ந்தவர்கள்தானா? ஏற்கனவே பல ஆண்டுக் காலமாக இந்தத் துறையிலே வேலை செய்தவர்கள்தானா? நீங்கள் ஏன் அப்பொழுது செய்யவில்லை? நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். பொதுப் பணித்துறையிலே ஹைவேஸ் துறையிலே வேலைசெய்கிற தொழிலாளர்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள், பி.டபிள்யூ.டி. துறையில் வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளர்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள் தெரியும். நீங்கள் இருந்தது வரையில் வேலையை ஊர்ஜிதம் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு ஏதோ வந்திருக்கிற அரசு என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல.

அதிகாரிகளிடம் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களும் நம்முடைய உற்றார், உறவினர், நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள்தான். அவர்களும் ஏழை மக்களின் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள். நடுமட்டத்தில் ஏற்படுகிற குறைகளை வைத்து அரசாங்கத்தைக் குறைகூறுவது சரியல்ல. எனவே ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தில் உள்ள குறைகளை நாம் மாற்றியாக வேண்டும்.

கம்பங்கள் நடப்படுகின்றன. மீட்டரை விவசாயிகளுடைய இடத்திற்கு வெளியே வைத்து விடுகிறார்கள். அந்த மீட்டரைச் சுற்றி பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிற பெட்டி 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செய்யப்பட்டு வைக்கப் பட்ட பெட்டியாக இருப்பதால் அந்தப் பெட்டியினால் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய் அந்த மீட்டர் கேட்டுவிட்டால் அதற்கான பணத்தை விவசாயிதான் கட்டவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமல்ல. வெளியிலே வைக்கப்படுகின்ற மீட்டருக்கு எப்படி ஒரு விவசாயி பொறுப்பாவான்? அந்தச் செலவை மின்சார போர்டே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இப்படிப் பட்ட தொல்லைகளைக் கொடுக்காத அளவுக்கு சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1971 டிசம்பர் 10]

நான் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக பத்துப்பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காலமாக இருக்கிறேன். பணம் வருகிறதோ இல்லையோ தெருவிளக்குக்காக என்று எடுத்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். தெருவிளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை. விளக்கு எரிகிறதோ எரியவில்லையோ பணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பேரூராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பேரூராட்சிகளும் கடனாகத்தான் இருக்கின்றன. ஊராட்சிகளில் கடன் கிடையாது, விளக்குகள் எரியாவிட்டாலும் பணத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

லைன்மேன்கள் அந்தந்த ஊர்களிலே இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களிலே அப்படியில்லை. டவுன்புறங்களிலே இருப்பது காலையிலே ஒரு ஊருக்குப் போய்விட்டு வந்துவிடுவது. மற்றவற்றையெல்லாம் வீட்டில் இருந்துகொண்டே போனமாதம் என்ன ஆயிற்றோ அதையே பார்த்துப் போட்டு விடுவது என்று செய்துகொண்டே போய் ஆண்டுக் கடைசியிலே பார்த்தால் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிக்குப் போடுவது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் எல்லாம் இருப்பதால்தான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொஞ்சம் ஆவேசமாகப் பேசுகிறார்கள். இயற்றப்பட்ட சட்டத்தை, அதை யார் இயற்றியிருந்தாலும் சரி அதை மாற்றி மின்சாரம் அதிகமாகப் பயன்படக்கூடிய முறையைச் செய்யவேண்டும். மின்சார வாரியம் தமிழகத்திலே எவ்வளவு வேகமாக வேலை செய்திருக்கிறது. அவ்வளவு வேகத்தையும் ஏழை விவசாயிகளின்பால் செலுத்தி அதிகமான வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு விவசாயி கிணறு எடுத்தால் 10 கம்பங்கள் வருகின்றன என்றால் திட்டத்தில் அது வரவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஒரு விவசாயிக்குக் கொடுப்பதற்கு திட்டமாவது பணமாவது. எத்தனை கம்பங்கள் வேண்டுமென்றாலும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். கோடிக்கணக்காக செலவழிக்கிற நம்முடைய அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கம்பங்கள் கொடுப்பதைப்பற்றிக் கணக்குப் பார்க்கக்கூடாது. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் சீர்திருத்தி புதிதமாக சட்டம் இருந்தாலும் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையிலே அதை மாற்றியமைத்து வேகமாக நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பெரி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

என்னுடைய திருவாடானை தொகுதியாகிய என்னுடைய பகுதியிலே மூன்று ஊராட்சி மன்றங்களையுடைய அமைப்பிலுள்ள அந்தப் பகுதிவாழ் இடங்களிலெல்லாம் குறிப்பாக எல்லாப் பகுதிகளிலுமே ஓரளவிற்கு மின்சார வசதிகள் பெற்று அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் அந்தனை பேர்களுமே இன்று நம்முடைய அரசைப் பாராட்டிப் பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு நல்ல மகிழ்ச்சிகரமான இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நானும் என்னுடைய தொகுதிவாழ் மக்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளப் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் அவரவர்களுடைய கிராமங்களிலே இணைக்கப்பட்டுள்ள மின்சார வசதியை முறையாக அன்றாடம் அந்த விளக்குகள் எரிந்தாலும் எரியாவிட்டாலும் மாதந்தோறும் அவர்கள் அதற்கு உரிய பணத்தைக் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிற காரணத்தி

'1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. பெரி. சண்முகம்]

இலே அவற்றைச் சீர்செய்வதற்கு அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தனித் தனியாக மீட்டர்கள் அமைத்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் மீட்டிங்குகளிலே மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களிலே எடுத்துக் கூறியுள்ளோம்.

அத்தகைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க இங்கே நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, ஊராட்சி மன்றங்களில் சில சூழ்நிலைகளில் ஆங்காங்குள்ள தலைவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக உள்ள பகுதிகளில் உள்ள குடியிருப்புகளுக்குத் தெருவிளக்குகள் போடும் சமயங்களில் தங்களுக்குச் சாதகமாகச் செய்து கொள்ள எண்ணுகிறார்கள். தங்களுக்குப் பாதகமாக உள்ள இடங்களிலுள்ள குடியிருப்புகளுக்கு விளக்குகளைப் போட வசதியில்லை என்ற அளவில் தங்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில், அந்தக் கூட்டங்களில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அவைகளை ஆங்காங்குள்ள மின்சாரத் துறை அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பி அத்தகைய முறையில் அங்கே மின்சார விளக்குகள் போடுகிறார்கள். அப்படிப்போடும் சமயங்களில் அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள மற்றவர்கள் சற்று வேகமாக மனத்திற்கொண்டு, எங்களைப் போன்றவர்களிடத்தில் முறையிடும் பொழுது நாம் அவர்களை அணுகிக்கேட்டால் அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தில் இந்தந்த இடங்களுக்குத்தான் விளக்குகள் போட அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, அதை மாற்றியமைத்து, அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைத் தருவது என்ற முறையில் அதைச் சீர் செய்து அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஊராட்சி மன்றங்களில் எல்லாக் குடியிருப்புகளுக்கும் விதிவிளக்குகள் நல்லமுறையில் கிடைக்கும் அளவிற்கு வாய்ப்பினைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்கள் வருமானம் ஏறத்தாழ 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருக்கும் அத்தனை ஊராட்சி மன்றங்களிலும் மின்சார வசதி பெறுவதற்கு மிகவும் சிரமப்படும் சூழ்நிலையிலிருப்பதால் அவைகளை அந்த ஊராட்சி மன்றங்களை, வருவாய் குறைவாக உள்ள ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அரசே பொறுப்பேற்று அதன் நிர்வாகத்தைச் செய்து தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மாதந்தோறும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடக்கும் மாதாந்திர கூட்டங்களில் மின்சாரத் துறை அதிகாரிகள், குறிப்பாக ஏ.ஈ. போன்ற அதிகாரிகள் வருகை தந்து, அந்தச் சமயம் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அத்தனை தலைவர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெரும் தலைவரும் மற்றும் எல்லோரும் இருந்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மின்சார நிலைமைகளைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறி, அவர்களும் அதற்குத்தக்க முறையில் பதில் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரலாம். நாங்களும் இந்த விஷயத்தை மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து இனிமேலாவது அத்தகைய ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அந்தந்தப் பகுதி ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டங்கள் நடக்கும்பொழுது மின்சாரத் துறையிலுள்ள ஏ.ஈ. போன்ற அதிகாரிகள் அந்தக் கூட்டங்களுக்கு வருகை தந்து இப்படிப்பட்ட சீரான நல்ல அமைப்புகளுக்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. பெரி. சண்முகம்]

[1971 டிசம்பர் 10]

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள 3 ஒன்றியங்களில் கண்ணங்குடி என்ற ஒன்றியம் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. கடைசி எல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஓரத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஒன்றியத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பாதைகள் மிகவும் சீர்கெட்டிருப்பதால் மின்சார வசதியை அங்கே அடைவதற்கு மிகவும் தாமதப்படுகிறது. அந்த ஒன்றியத்தில் மின்சார வசதியைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் பின் தங்கியிருப்பதால் அதற்கு ரோடு வசதிகளைச் சற்றுத் துரிதப்படுத்தி அந்த ஒன்றியத்தில் மிக அதிக தேவையை நம்பியிருக்கும் அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகரவர்களே, என்னுடைய அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் உள்ள ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன். அவற்றை நிவர்த்தி செய்து தரும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து பகுதியில் தெருவிளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை என்று எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலும், இந்த பல்புகள் போடுவதில் அந்தப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலே அந்தத் தலைவர்கள்தான் பல்புகள் போடவில்லை என்ற குறைகூறப்பட்டு வருகிறது. இதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் ரோடுகள் மத்தியிலே சில இடங்களில் மின் கம்பங்கள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கம்பங்களை, போக்குவரத்திற்கு இடையூறின்றி இருக்க அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்திலிருந்து அதற்குப் பணம் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. அந்தக் கம்பத்தை அகற்ற வேண்டுமென்றால் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய்வரை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்குப் போதுமான வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால் உடனடியாகப் பணத்தைக் கட்ட முடியவில்லை. அதன் காரணமாக அந்தப் போக்குவரத்துப் பாதைகளிலே மிகவும் இடையூறுகள் இருக்கின்றன. எனவே, இப்படிப்பட்ட கம்பங்களை அகற்றுவதிலே அந்த மின்சார இலாக்காவே முழுப் பொறுப்பேற்று அகற்றினால்தான் அதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

இரண்டாவதாக, இப்பொழுது விவசாயிகளுக்காக அரசு ஹெலிகாப்டர்கள் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் தாமிரபாளி நிதி ஒடுவதால் எப்பொழுதும் இருபேரக நஞ்சைப்பயிர் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் மின் கம்பங்கள் நஞ்சை நிலங்களின் மத்தியில் ஏகப்பட்ட இடங்களில் இருப்பதால் அங்கே இருந்து தெளிப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக சில பஞ்சாயத்துக்களில் மருந்தே தெளிக்க வேண்டாமென்று நிறுத்தப்படுகிறது. எனவே, இனிமேல் புதிதாகப் போடக்கூடிய இந்த மின்சாரக் கம்பங்களை நஞ்சை நிலங்களில் போடாமல் இருக்கத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வதுடன் முன்பு நஞ்சை நிலங்களில் போடப் பட்டுள்ள கம்பங்களையும் நாளடைவில் எடுத்துவிடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

அடுத்தபடியாக, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் மின்சாரக் கட்டணங்களைக் கட்டும்பொழுது எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அநேகமாக அம்பாசமுத்திரம் வந்துதான் கட்ட வேண்டியதாயிருக்கிறது. பஸ் வசதியில்லாத கிராமங்களில் மின்சார இலாக்காவிலிருந்து வசூல் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்கேயேயிருந்து வசூல் செய்தால் அந்த பகுதி மக்களுக்கு வசதியாகயிருக்கும். ஆகையால் அதையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்கள் நடைபெறும்பொழுது மின்சார இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால் இதுபோன்ற கிராமங்களிலிருக்கும் சில குறைபாடுகளைச் சொல்ல வசதியாகயிருக்கும். எனவே, அவர்கள் அந்தக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள வாப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். மேலும் இதுபோன்ற மனுநீதி நாட்களிலும் மின்சார இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதில் கலந்துக் கொண்டால் இதுபோன்ற குறைபாடுகளைச் சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மேலும் கடையம் யூனியன் பகுதியில் மைலப்புரம், லட்சுமியூர் என்ற கிராமங்களில் அந்தக் கிராமங்களுக்கு மின் தெருவிளக்குகள் போட்ட காலத்திலேயிருந்து இதுவரையிலும் லைட்டுகள் சரியாகவே எரியவில்லை. அதுபற்றிக் கேட்டால் டிரான்ஸ்மிட்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுவதாக தெரிகிறது. ரொம்ப நாட்களாகவே அப்படிப்பட்ட குறைகளிருந்து வருகிறது. அதையும் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இதுபோன்று சில பல கிராமங்களில் இருந்து வருகிறது. அதுபோக, புதிதாக வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் மீட்டர் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த மீட்டரை அவர்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலே வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படிச் சொந்தப் பொறுப்பிலே வாங்கினால்தான் மின்சாரம் இணைக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரிக் குறைபாடுகள் இல்லாமல் மின்சார இலாக்காவில் இருந்தே மீட்டர்கள் வாங்கிக் கொடுக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அந்தப் பகுதிகளில் கட்டடங்களை விலைக்கு விற்கும் நேரத்தில் நேம் டிரான்ஸ்பர் செய்ய வேண்டுமென்ற பெரிய கஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. கட்டடங்கள் யாராவது விலைக்கு வாங்கிவிட்டால் எவ்வித செலவும் இல்லாமல் பெயர் மாற்றம் செய்யத் தகுந்த உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன். மேலும் பத்து பன்னிரண்டு வருஷ காலமாக இது பெருகி வருகிறது. இது போன்ற சில பெயர் மாற்றம் மற்றவற்றுக்கு இடையூறுகளும் இருக்கின்றன. இதுமாதிரி இருக்கும் குறைபாடுகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை நிகழ்த்துகிறேன். 1972-க்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் மின்சாரமயம் ஆக்குகின்ற பெரிய திட்டத்தை இந்த அரசு நல்ல முறையில் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1971 டிசம்பர் 10]

என்னுடைய வேதாரண்யம் தொகுதியானது தஞ்சை மாவட்டத்தின் கீழ்க் கோடியில் இருக்கும் காரணத்தால் இன்னும் 25, 30 கிராமங்களுக்கு மின்வசதி கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு 150 மோட்டார் பம்புசெட்டுகளுக்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. அது கிடைக்காதது ஒருபுறம் இருக்க அந்த விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக மோட்டார் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டிகட்டிக் கொண்டிருக்கும் அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மோட்டார் பம்புசெட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் மின்வர்கள் குடும்பங்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் அந்தக் குடும்பங்கள் இருக்கும் பகுதிக்கு உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுப்பதோடு கூட, அவர்கள் கடலில் மின் பிடிக்கச் செல்லும் நேரத்தில் இரவில் திசை காட்டும் முறையில் உயர்ந்த கம்பத்தில் பல்ப் போட்டு ஒளி காட்ட வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேரிகள் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு அரசு உடனடியாக ஒரு சட்டத்தைப் போட்டாவது உடனடியாக மின் இணைப்புத் தரவேண்டும். அந்த வகையில் எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும் அரசு உத்தரவிட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உத்தரவைக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுப்பார்கள். சில ஊராட்சிகளுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கவும், தெருவிளக்குகள் போடவும் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. அதற்கும் இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உப்புத் தொழில் மிகச் சிறந்த தொழிலாக இருக்கிறது. அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கு, சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் சொந்த முதலீடு போட்டு மின் இணைப்புப் பெறுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் மின் இணைப்பும், மோட்டார் வாங்க பண வசதியும் இல்லாத காரணத்தால் உடனடியாக அரசு அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை அளித்து மின் இணைப்புக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தத் தொழில் வளர ஏதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புகள் தராமல் இருக்கின்ற குறையை 1972-க்குள் இந்த அரசு போக்கும் என்று மக்கள் எல்லாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கைக்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா ஊராட்சிகளின் மின்சார இணைப்புகளையும் அரசே எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல முறையில் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அரசு ஊராட்சிகள் செய்யக்கூடிய செலவுகளை முதலில் செய்துவிட்டு பிறகு அந்த ஊராட்சிகளிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்து கொள்வது நல்ல முறையாக இருக்கும்.

வேதாரண்யத்தில் போடப்பட்ட லைன் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு போடப்பட்டதாக இருக்கிறது. அதனால் அடிக்கடி ஃப்யூஸ் போய்விடுகிறது.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. மா. மீனட்சிசுந்தரம்]

கிரூர்கள். சிறு மழை பெய்தால் கூட விளக்குகள் எரிவதில்லை. ஆகவே, புதிய கம்பிகளைப் போட்டு பழுது பார்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. தருமலிங்கம்: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு மின்வாரிய அமைச்சர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: “அமைச்சர் அவர்களே” என்று அழைத்து பேசக்கூடாது.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: 1971-72-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வா வேற்று என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில நிலைமைகளைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1972-க்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று கூறியதற்கேற்றவாறு மதிப்பிற்குரிய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகம் எடுத்து தமிழகத்தின் ஒரு சில மாவட்டங்களில் மின்சார இணைப்புகளைப் பூர்த்தி செய்து நிறைவு விழா கொண்டாடி வருகிறார்கள். அதே போன்று என்னுடைய பகுதியிலே இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. சிஷிவந்தியம் ஒன்றியத்திலே மின் இணைப்புகள் முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டு நிறைவு விழா கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது. தியாகதருவம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இன்று ஒரு சில கிராமங்கள் தவிர மற்ற எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. விரைவில் அந்தப் பகுதியில் நிறைவு விழா கொண்டாட இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே மின்சாரத் துறை அலுவலர்களும், அதிகாரிகளும் இந்த அளவுக்கு உற்சாகமாகப் பணியாற்றி வருவதை நோக்கும்போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். தமது அரசு தீட்டி வரும் பல திட்டங்களை அலுவலர்களின் மிகுந்த உற்சாகம் காட்டி செயல்படுத்தி வருவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பெருமையைத் தேடித் தருகிறது. இப்படி அதிகாரிகள், அலுவலர்களின் ஒத்துழைப்பால் பல காரியங்கள் நடைபெற்று வருவதை எங்கள் பகுதியிலும் பல இடங்களில் காண்கிறோம்.

இன்னும் ஒரு சில கிராமங்களில் மோட்டார் பம்ப்செட்டுகள் போடப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்போது எல்லா இடங்களுக்கும் தெரு மின் விளக்கு இணைப்பு கொடுத்து வருவது போல் 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் வேண்டிய அளவுக்கு பம்ப்செட்டுகள் கொடுத்து மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதி மிகப் பின்தங்கிய பகுதி. ஏழை விவசாயிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கர்நாடக காலத்தில் பயன்படுத்தி வந்த கவலை, ஏற்றம் ஆகியவற்றைக் கொண்டதான் தன்னிர் இறைத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் உற்சாகம் தரக்கூடிய வகையில் 1971-க்குள்ளாக எல்லாருக்கும் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்து மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். என் பகுதி மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைய நம் அரசாங்கம் துண்டுதலாய் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை

[1971 டிசம்பர் 10]

* திரு. இரா. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையையும், 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையையும் வரவேற்று அதில் என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு பேரவை உறுப்பினர்கள் வழங்கிய கருத்துரைகளின் மீது எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையைக் காட்டுகிற அறிக்கை ஒன்றையும் வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களின் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது மிக மிக அவசியமானது. தமிழ்நாட்டில் மின்சார வாரியம் எவ்வளவு நல்லமுறையில் செயல்பட்டுவருகிறது என்பதை இந்த அறிக்கை தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கும், வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும் மின்சாரம் மிக அவசியமான ஒன்றாக இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பாக நமது உற்பத்தித் திறன் 156 மெகாவாட்டாக இருந்தது. இன்றைக்கு அது படிப்படியாக உயர்ந்து 1971-72-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 2,185 மெகாவாட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது, நம் அரசு திட்டமிட்டு படிப்படியாக மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1971-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதிய நிலவரப்படி மின்தொடர்பு அளிக்கப்பட்ட வேளாண்மை விசையேற்றங்களில் மொத்த எண்ணிக்கை 5,30,044 ஆகும். இது ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்துவதில் மின்சார வாரியம் எந்தளவிற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து காணலாம். அதேபோல் 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதி நிலவரப்படி மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள், சிற்றூர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 42,226 ஆகும்.

குறிப்பாக, ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கிறப் பகுதிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு அங்கு முதலாவதாக மின் இணைப்பு கொடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். ஆகவே, 1972-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை கிராமங்களும் மின் இணைப்பு பெறக்கூடிய விதத்தில் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுவருவதைக் காண்கிறோம். நிதி ஒதுக்கீட்டிலும் மின்சார உற்பத்திக்கும், கிராமங்களுக்கு மின் வசதி அளிப்பதற்கும் அதிகமாக இன்றைய தினம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. மின் சக்தி உற்பத்தி செய்வதையும், விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றிருக்கிற மின்சார வாரியம் மின்சாரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது அரசுத் துறையிலாவது மோட்டார்ஸ், மீட்டர்கள், பல்புகள் போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களை, தேவைப்படுகிற பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற தொழில்களை அரசே ஏற்று அதற்கான தொழிற்சாலைகளைத் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அனல் மின் நிலையம் வருவதாக இந்தக் குறிப்பில் இருக்கிறது. 600 மெகாவாட்ஸ் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட அந்த அனல் மின் நிலையத்தினை கூடிய விரைவில் ஏற்படுத்துவதற்கு தக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டேயிருக்கிறது கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 10]

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

அடுத்து, தென் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தில் ஏப்ரல், மே மாதங்களில் வோல்டேஜ் ட்ராப் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். குறிப்பாக தூற்பாலைகளில் இத்தகைய வோல்டேஜ் ட்ராப்பினால் இழைகள் அறுந்து போவதும், இரண்டு மாதங்கள் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதுமான நிலை இருக்கிறது. நீர்நிலைகளில் தண்ணீர் குறைந்து மின் உற்பத்தி குறைகிறபோது அம்மாதங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலை அடிக்கடி உருவாகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் உற்பத்திக் குறைவும், மோட்டார் போன்றவைகளுக்கு சேதம் ஏற்படுகிறது என்றும் பரவலாகக் கூறுகிறார்கள் தொழில் துறையில் இருப்பவர்கள். ஆகவே இந்தக் குறைவை நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

தூத்துக்குடி பக்கத்தில் பெரும்பாலும் உப்பு உற்பத்தியாளர்கள் இன்று பம்ப் செட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆயில் என்ஜின்ஸ் மூலம் தங்களது பம்ப் செட்களை இயக்கி அதன் மூலம் உப்பு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தால் அவர்கள் அதிகமாக உப்பு உற்பத்தி செய்வதற்கும் உப்பு உற்பத்தியில் காஸ்ட் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷனைக் குறைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே உப்பளங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் தனி அக்கறை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி-திருநெல்வேலி எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை கம்பெனிக்கு அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும். இந்த தனியார் நிறுவனத்தினரால் தூத்துக்குடியில் உள்ள மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்கள் பல சங்கடங்களை ஏற்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறார்கள்.

மீட்டருக்கு ஏற்கனவே டெப்பாஸிட் கட்டியிருந்தும் நிமிர்வாக டெப்பாஸிட் கட்டவேண்டுமென்று மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துபவர்களுக்கு அவர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். சமீபத்தில் வீடு ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் அதிகப்படியாக டெப்பாஸிட் வாங்கக்கூடிய நிலையை அந்தக் கம்பெனி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதிகமாக மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து அதிக டெப்பாஸிட் தொகை பெற அவர்களை வற்புறுத்துவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

ஆகவே இத்தகைய குறைகளைப் போக்குவதற்காக, துரிதமாக பம்ப் செட்ஸுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்கும் விதத்திலும், மேற்கூறியபடி டெபாஸிட் வாங்க விடாமல் தடுப்பதற்காகவும் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்தக் கம்பெனியை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் நடவடிக்கைகள் இன்று இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

[மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.]